

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

18. KVĚTNA 2014

Z obsahu:

O rozumu

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na náměstí
Sv. Petra v Římě
30. dubna 2014
- strana 2 -

Memorare! - Pamatuj, láskyplná Panno Maria!

P. Paul-H. Schmidt
- strana 4 -

Misionář a ochránce rudochů na Divokém západě

Jean-Marc Derzelle
- strana 5 -

„Libanon na rozcestí!“ (1)

Jean Claude Antakli
- strana 8 -

My nezachraňujeme Církev, ale Církev nás

Sven Konrad FSSP
- strana 9 -

Misijní víkend

- strana 12 -

Brutalita teroristů v Sýrii nezná meze

- strana 13 -

Panna Maria Pomocnice křesťanů (bazilika Panny Marie Pomocnice křesťanů, Turín)

Editorial

Jen stěží můžeme beze zbytku probádat hlubiny Božího myšlení a jeho plánu spásy. I proto potřebujeme dar Ducha Svatého – dar rozumu. Zvláště bychom o něj měli prosit nyní, v této době, kdy prakticky ve všech končinách světa hoří konflikty, mnoho lidí trpí, žije v bídě – nejen hmotné, ale i duchovní – a umírá hladem. A na různé situace se prezentují různé pohledy na věc, a to tak protichůdné, že není v lidských silách odhalit pravdu.

Je to pýcha lidí, která je příčinou všeho zla, připomíná sestra Marietta z libanonského kláštera v Braiji. (str. 8) Není však nejdůležitější dokonalé poznání tajemství pozemského dění, na prvním místě je totiž spása lidských duší. A tu máme v Kristu Ježíši, jak potvrzují liturgická čtení dnešní neděle. A na nás, kteří jsme Ježíši uvěřili, je přinášet do světa světlo a naději. Vyzývá nás k tomu i Panna Maria v Medžugorje. (str. 12)

V měsíci květnu je několik mariánských svátků. Jedním z nich je 24. května Panny Marie Pomocnice křesťanů. Obraceme se tedy k naší nebeské Matce s důvěrou a prosíme za svět i za sebe. Věřme v sílu starých křesťanských modliteb, u nichž staletí prověřila jejich účinek. Nabízíme modlitbu *Memorare – Pamatuj, láskyplná Panno Maria*. (str. 4)

Jestliže platí o každém křesťanovi, že je hlasatelem Ježíšovy radostné zvěsti, pak na prvním místě jsou jejími zvěstovateli biskupové a všichni kněží – ať už diecézní či řeholní, misionáři či kněží ve farnostech... Svědčí o tom např. životní dílo P. Pierre-Jeana De Smeta. (str. 5) A také historie a představení Kněžského bratrstva sv. Petra, které působí i na území ČR, je inspirativní k zamýšlení s ohledem na tradici předávání pokladu víry, především pak liturgie. (str. 9) A můžeme prosit Pannu Marii, Matku kněží, aby duchovní pastýře chránila ode všeho zlého a vedla je k věrné oddanosti svému Synu, Ježíši Kristu.

Budeme-li hledat konkrétní východisko pro ochranu světa, pak se nabízí slovo, které uslyšel indián z národa Coeurs-d'Alene: „Opusť své modly, modli se k Ježíši Kristu, a budeš uzdraven.“ (str. 6) Šlo nejen o fyzické uzdravení, ale i o duchovní. Svět potřebuje obojí. Jako křesťané víme, že duchovní uzdravení je pro spásu nutností. A snad každý z nás má nějakou svou modlu... Jak si tedy máme být jisti, že jdeme ve svém životě správným směrem, podle čeho máme rozlišovat? Odpověď nám dává Ježíš v dnešním evangeliu: „Já jsem cesta, pravda a život... Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám.“ Chápeme? Prosme Ducha Svatého o dar rozumu.

Daniel Dehner

O rozumu

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 30. dubna 2014

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Poté, co jsme probrali moudrost, jakožto první ze sedmi darů Ducha Svatého, chtěl bych dnes obrátit pozornost na druhý dar, jímž je **rozum**. Nejedná se zde o lidskou inteligenci, o intelektuální schopnost, kterou můžeme být nadáni více či méně. Jde o milost, kterou může dát jenom Duch Svatý a která v křesťanovi probouzí schopnost překročit vnější aspekt reality a *probádat hlubiny Božího myšlení a jeho plán spásy*.

Apoštol Pavel, který se obrací ke korintské obci, dobře popisuje účinky tohoto daru, tedy toho, co působí dar rozumu v nás, a říká: „Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslel, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ (1 Kor 2,9) Neznamená to samozřejmě, že křesťan může porozumět všemu a mít úplné poznání Božích plánů. To vše je nadále očekáváno, dokud se to v plné zřejmosti nevyjeví, až se ocitneme tváří v tvář Bohu a budeme s ním opravdu jedno. Ale jak naznačuje samo slovo, rozum čili intelekt umožňuje *intus legere*, tedy „číst vevnitř“. Tento dar nám umožňuje rozumět věcem, jak jim rozumí Bůh, tedy Božím porozuměním. Někdo totiž může chápat určitou situaci lidskou inteligencí, rozvážností, a to je dobře. Avšak účinkem tohoto daru je chápání této situace do hloubky tak, jak ji chápe Bůh. A Ježíš poslal Ducha Svatého, aby se nám

tohoto daru dostalo abychom mohli rozumět věcem, jak jim rozumí Bůh, Božím chápáním. Je to krásný dar, který dal Pán nám všem. Je to dar, kterým nás Duch Svatý uvádí do důvěrnosti s Bohem a dává nám účast na dobrotivém plánu, který s námi má.

Je tedy jasné, že dar rozumu *se úzce pojí k víře*. Když Duch Svatý přebývá v našem srdci a osvěcuje naši mysl, umožňuje nám den za dnem růst v *chápaní toho, co Pán řekl a učinil*. Sám Ježíš řekl svým učedníkům: pošlu vám Ducha Svatého, který vám umožní chápat vše, co jsem vás učil: rozumět Ježíšovu učení, chápat jeho slovo, jeho evangelium, rozumět Božím slovu. Někdo může číst evangelium a něčemu rozumět, ale čteme-li evangelium s tímto darem Ducha Svatého, můžeme porozumět hloubce Božích slov. A to je velký dar, o který máme prosit všechny a společně: Dej nám, Pane, dar rozumu.

Lukášovo evangelium uvádí jednu epizodu, která velmi dobře vyjadřuje hloubku a sílu tohoto daru. Dva učedníci, kteří byli svědky Ježíšovy smrti na kříži a jeho pohřbu, jsou zklamáni a zdrceni, odcházejí z Jeruzaléma a vracejí se do vesnice jménem Emauzy. Cestou se k nim připojí zmrtvýchvstalý Ježíš a rozmlouvá s nimi. Jejich oči však byly zastřeny smutkem a beznadějí a nebyli s to jej rozpoznat. Ježíš jde s nimi, ale oni jsou natolik sklíčeni a zklamáni, že jej nepoznají. Když jim však Pán odhaluje Písmo, aby porozuměli, že

musel trpět, zemřít a vstát z mrtvých, *otevřely se jim oči a jejich srdce vzplanula nadějí* (srov. Lk 24,13–32). A toto s námi činí Duch Svatý: otevírá nám mysl, otevírá nás, abychom lépe chápali věci Boží i lidské, situace a všechny věci.

Dar rozumu je důležitý pro náš křesťanský život. Prosme Pána, aby tento dar dal nám a všem a abychom mohli chápat, jako chápe on, věci, které se dějí, a zejména Boží slovo v evangeliu.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan

Pro tuto neděli ti Duch Svátý připravil hostinu slova, která má posílit tvou víru a důvěru a ukázat, jak velké důstojnosti jsi povolán. Udělej si tedy čas, abys mohl v usebranosti čerpat z jeho pokladů. Zve tě dnes do Večeřadla, kde se Pán před svým utrpením loučí se svými přáteli. Toto loučení se však nepodobá lidským loučením. Při tomto loučení není řeč o rozchodu a odloučení, ale o nejvznešenějším a nejtěsnějším spojení.

Ježíš sice odchází, ale jeho odchod má nečekaný a překvapující cíl. Nelekej se, jestliže si to nedokážeš ani představit, a spolehn se prozatím na pevnou víru v jeho slovo. „*Věř ve mne!*“ říká ti. Jeho slovo neděsí. Kdykoliv se tvoje srdce *chvěje úzkostí*, neopíráš se o něho, ale spoléháš na sebe. Jestliže Pán nyní odchází, je to jen proto, že myslí na tebe a všechno koná jediné v tvém zájmu. Odchází, aby tě mohl *vít k sobě, abys byl tam, kde je on*. Tak jako pro něho i pro tebe je tedy tento pozemský pobyt jen dočasnou epizodou. I kdyby tě tu potkalo cokoli, můžeš si být jist, že tě čeká jinde než zde jiné a lepší, trvalé a bezpečné místo, které ti Ježíš připravuje.

Nevíš, kde to je? Připoj se tedy k Tomášovi, který má tu odvahu přiznat se otevřeně i za tebe, že neví, kde to je a kudy se tam jde.

„*Je to v domě mého Otce,*“ odpovídá Ježíš, „a **CESTA**, která tam vede, jsem já sám. Nikdo nepřichází k Otci jinak než skrze mne.“ Jeho odchod má tedy dvojí význam: kromě toho, že ti jde uchystat místo, ukazuje ti také jedinou a bezpečnou cestu, která vede k Otci. Od chvíle, kdy měla jeho lidská existence svůj počátek v panenském lůně jeho Matky, aby se narodil jako jeden z lidí, podřídil se v poslušnosti svým rodičům a představeným, žil, pracoval v potu tváře a strádal jako chudý řemeslník v opovrhované vesnici, chodil od místa k místu a dobře činil až do ono dne, kdy se vydal do rukou hříšníků, aby byl ukřižován; po celou tu dobu ti způsobem svého pozemského života ukazuje tu pravou a bezpečnou cestu k Otci.

Na tuto cestu se můžeš spolehnout, protože Ježíš je také **PRAVDA**. Přišel ti zjevit všechno potřebné, abys mohl pochopit, kam máš jít, kdo je vlastně ten Otec, který tě zve k sobě a v jehož domě je mno-

Kámen vyvolený a vzácný

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Abyste i vy byli, kde jsem já.

ho příbytků. Sám na sobě ti přibližuje Otcovu nekonečnou a nepostizitelnou velebnost, dokonalost a slávu tak, aby to bylo i v lidských dimenzích náležitě přesvědčivé: *Kdo vidí mne, vidí Otce*. Tvůj Pán, který se tak přizpůsobil člověku, je tedy něco mnohem víc než jiní lidé. Čím se tak odlišuje od ostatních lidských synů? Je to jeho **dobrotivá láska** ke každému člověku, která ho nutí, aby nešetřil námahy a kroků a hledal uprostřed lidské bída, *co bylo ztraceno a co zahynulo*, a vracel lidem zdraví, radost a naději; jeho **milosrdná láska**, s jakou se ujímá hříšníků, aby je zbavil vin a satanské posedlosti; jeho **všebřehující láska**, s jakou šel vstříc potupě a mukám a zemřel za nás, *když jsme ještě byli hříšníci*. Máš příbytek u Otce, který miluje do krajnosti, takže *vlastního Syna neušetřil, ale za nás za všechny ho vydal.*⁽¹⁾

Tvá cesta do otcovského domu je tedy cestou návratu k původnímu počátku, k podobě, v jaké vyšel první z lidí z dílny Stvořitele: abys byl znovu *obrazem samého Boha, abys ses mu podobal*. Všechno to, v čem se můžeš podobat, ti zjevuje Otec na příkladu svého Syna. Jde tu však o více než nějakou nápodobu. Jde přímo o totožnost v samé podstatě bytí, o totožnost života. Tvůj Pán je nejen na cestě **před tebou**, on chce být **v tobě** jako tvé všechno, protože je tvůj **ŽIVOT**. Je to Život, který už vítězně překročil hranice smrti a který už *neumírá*⁽²⁾. Svou smrtí proměnil smrt na bránu do života, který už nemá hranic. Nemusíš se už *chvět úzkostí* ani tvářit v tvář smrti, která je pouze jedním krokem na cestě, kterou Pán šel před tebou k Otci a která tě vede *na připravené místo*.

Jeho láska dosáhla toho, že ti předává svůj život, který v tobě svým vlastním Tělem sytí a obnovuje, aby v tobě mohla kolovat jeho Krev. Vyvedl tě z tvé individuální osamocenenosti a učinil tě částí sebe sama, údem svého Těla, *živým kamenem velkého duchovního chrámu*. Dává a nabízí ti tak možnost spolupodílu a spoluúčas-

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 6,1-7

V těch dnech, když počet učedníků rostl, začali helénisté projevovat proti Hebrejům nespokojenost, že prý jejich vdovy jsou při každodenním podělování zanedbávány. Dvanáct (apoštolů) proto svolalo veškeré množství učedníků a řekli: „Nebylo by správné, abychom my zanedbávali Boží slovo a sloužili při stole. Proto, bratři, vyberte ze svého středu sedm mužů, kteří mají dobrou pověst a jsou plní Ducha a moudrosti, a my je ustanovíme pro tento úkol. My však se chceme nadále věnovat modlitbě a službě slova.“ Ten návrh se zalíbil celému shromáždění. Vyvolili tedy Štěpána, muže plného víry a Ducha Svatého, dále Filipa, Prochora, Nikanora, Timona, Parmena a Mikuláše, proselytu z Antiochie. Postavili je před apoštoly a oni na ně za modlitby vložili ruce. Boží slovo se šířilo stále více a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také velké množství kněží poslechlo a přijalo víru.

Dokončení na str. 12

ti i na tom, co je hlavním cílem jeho života a největší příčinou jeho slávy u Otce: na své *oběti Bohu příjemné*. Jestliže uvěříš a přijmeš bez výhrad tuto cestu, tuto pravdu a tento Pánův život, *jistě nebudeš zahanben*. Žije-li v tobě nezištnost sama, jak bys mohl zůstat uzavřen ve svém sobectví? Znáš vznešenější poslání než být živým svědkem Otcovy a Synovy lásky, takže ti, kdo vidí tebe, vidí Otce?

Zdá se ti, že něco takového překračuje lidské síly? Pán ti vyzádal od Otce stejného Ducha, jaký vedl každý jeho krok. S jeho životem v sobě budeš schopen *dělat skutky, které činí Ježíš, dokonce ještě větší skutky*. Tvoje víra, láska a sebeodevzdání tě uvedou do stavu, kdy už *nebudeš mluvit a nebudeš jednat sám od sebe*, ale tvé skutky bude *činit sám Otec*. Jeho největším skutkem je, že *dal svého Syna*, a největším skutkem Syna je, že *dává svůj život za mnohé*.

Připoj se tedy k Pánu, živému kameni, abys i ty byl živý kámen, svatě kněžstvo, abys z popudu Ducha přinášel oběti Bohu příjemné.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Řím 8,32; ⁽²⁾ Řím 6,9

Memorare! - Pamatuj, láskyplná Panno Maria!

Kdo ji nezná, tu k srdci jdoucí modlitbu k milosrdné Matce Boží - *Memorare*, která se připisuje sv. Bernardovi z Clairvaux (1090-1153)? Je dnes rozšířena po celém křesťanském světě. Základní výpovědi v ní sahají skutečně k tomuto velkému světci středověku. On se právem nazývá „mariánským svatým“.

V první polovině 12. století svými kázáními otrásal západními zeměmi. Do dějin vešel jako obnovitel zastaralého světa. On a jím ovlivněný řád cisterciáků se svěřili do ochrany Panny Marie.

Stavební kameny jeho dnes světoznámého *Memorare* se nacházejí rozptýleně v jeho různých spisech. Tak třeba narazíme v jeho promluvě k adventu (2,5) na tento verš:

*Naše Paní, naše Prostřednice,
naše Orodovnice!*

*Smiř nás se svým Synem,
doporuč nás svému Synu,
přiveď nás ke svému Synu!*

Dnes už se nedá zjistit, kdo přesně stanovil dnešní znění a kdo mu dal konečnou podobu. Jisté je, že vydechuje spiritualitu pro tento svět. Tato modlitba přinesla církvi i mnoha jednotlivcům neocenitelné požehnání. Uvedeme zde v krátkosti dva takové zřetelné příklady. Nejdříve ze života sv. Františka Saleského:

Když se František v mladých letech na nátlak svého otce věnoval studiu práv v Paříži, zabýval se také naukou o predestinaci (předurčení) reformátora Jana Kalvína. Přitom František upadl do těžké deprese: Domníval se, že je předurčen do pekla, považoval se za věčně zatraceného, od Boha zavrženého. V tomto tíživém rozpoložení zamířil do kostela Sain-Etienne-des-Grès, jemu dobře známého, aby se modlil před milostným obrazem Matky Boží. Tam mu padl pohled na tabuli umístěnou na zdi, na níž bylo napsáno *Memorare* sv. Bernarda. Poklekl a modlil se. V tom okamžiku se cítil František osvobozený ode všech starostí, jako znovuzrozený. Naplněn vděčností slíbil, že se bude od nynějška denně modlit růženec a toto *Memorare*.

Jeho záměrovost „odpadla z hlavy i těla jako strupy a šupiny malomocnosti“. František Saleský na přímluvu Matky Boží našel opět pravou svobodu. Jeho vlastní životní úkol začal v tomto okamžiku. Byl „znovuzrozený“. Uvolnila se cesta ke kněžství, stal se biskupem, zakladatelem řádu, spisovatelem, učitelem církve a světcem. Církev má mnoho důvodů být mu vděčná!

Něco podobného zažil Alfons Ratisbonne 20. ledna 1842 v římském kostele sv. Ondřeje. Alfons pocházel z vážené židovské bankéřské rodiny ve Štrasburku. Jeho starší bratr Theodor už našel cestu ke katolické církvi, stal se knězem a také správcem slavného pařížského kostela Notre-Dame des Victoires. O deset let mladší Alfons setrval stále ve své lhostejnosti, dokonce byl naplněn odporem a nenávisť proti všemu křesťanskému. Na jedné zážitkové cestě na Sicílii a Maltu udělal Alfons Ratisbonne odbočku do Říma, kde náhodou potkal svého spolužáka ze Štrasburku, nějakého pana Theodora de Bussièra, k církvi konvertovaného Žida.

Dali se do řeči, přičemž Ratisbonného zachvátila opět obrovská zlost proti všemu křesťanskému. Bussièra nakonec poprosil svého bývalého spolužáka o jedinou laskavost, kterou mu mohl prokázat: měl kvůli němu přijmout od něho dárek, totiž tzv. *Zázračnou medailku* a zavěsit si ji na řetízek. Kromě toho by se měl, z přátelství k němu, každý den pomodlit krátkou modlitbu, takzvané *Memorare*, které mu dal v opisu. Obojí Ratisbonne slíbil.

Bussièra potom pozval přítele k okružní cestě městem. Stalo se to 20. ledna 1842. Protože Theodor Bussièra měl před sebou pohřeb ve farnosti sv. Ondřeje, šel Ratisbonne v době mezi tím do prázdného kostela, aby si jej prohlédl. A tam se stal ten velký zázrak!

Když Bussièra po nějaké době vyšel z farní kanceláře, našel svého přítele v kostele před bočním oltářem, jak klečí, bez pohnutí, v nehlubší usebranosti.

„Viděl jsem ji! Viděl jsem ji!“ koktal. Později se mohl vyjádřit. Nejblahoslave-

MEMORARE SV. BERNARDA

Pamatuj,
láskyplná Panno Maria,
že od věků nebylo slyšáno,
abys opustila toho,
kdo se utíkal pod Tvou ochranu,
kdo vzýval Tvou moc,
kdo prosil o Tvou přímluvu.

V této důvěře
se také já k Tobě utíkám,
Panno panen a Matko,
k Tobě přicházím,
před Tebou stojím,
já kající hříšník.

Dobrá Matko Vtěleného Slova,
neodvracej se od mých slov,
ale slyš je a vyslyš.
Amen.

nější Panna se mu zjevila v záři, tak jak byla zobrazena na *Zázračné medailce*.

Žid se zcela obrátil, Alfons Ratisbonne požádal o křest. Když odpověděl správně na všechny otázky z katechismu, mohl být pokřtěn už 31. ledna 1842 v jezuitském kostele „Gesù“. Ratisbonne ale chtěl více, chtěl se stát knězem. Pokoušel se o to nejprve u jezuitů. Dne 24. září 1848, o svátku Panny Marie Matky milosrdenství, byl vysvěcen na kněze.

Pokřtěný Izraelita se cítil být Bohem povolán, aby všechny své síly nasadil za své bratry Židy. Opustil jezuitský řád a založil se svým bratrem Theodorem dvě nové společnosti nazvané *Naši milé Panní z hory Sion*, jednu pro muže a druhou pro ženy. Po požehnaném životě zemřel Alfons Ratisbonne 6. května 1884 v jednom klášteře ve Svaté zemi, který založil. Pochován byl o dva dny později v Ain Karin, na tom požehnaném místě, kde se událo setkání Panny Marie s její tetou Alžbětou, tam kde vzniklo *Magnificat*.

Alfons Ratisbonne je jednou z těch požehnaných postav církevních dějin, které byly podobně jako sv. František Saleský zahrnuty milostmi při modlitbě *Memorare*. Osvobozen od svého omylu, stal se stejně jako František Saleský zaslužitým apoštolem v království Božím. Protože „u Boha není nic nemožné“ (Lk 1,37)!

*Z Maria heute 2/2014
přeložil -mp-*

Misionář a ochránce rudochů na Divokém západě

P. Pierre-Jean De Smet (1801–1876)

Jeden z největších cestovatelů své doby, P. De Smet, procestoval americký Západ, aby přinesl lásku Kristovu svým přátelům, indiánům, kteří byli stále utiskováni lačností koloniálních vládců. Vzhledem k materiálnímu a duchovním požadavkům podvedených kmenů se stal zázrakem obětavosti a něžnosti. Protože byl nejlepším znalcem kmenů na Západě, často ho američtí prezidenti vysílali, aby uzavřeli mír. Jeho talent zprostředkovatele vedl k tomu, že se zabránilo velkému krveprolití. Tři americká města dnes nesou jeho jméno.

Mládí a vzdělání

Pierre-Jean De Smet se narodil 30. ledna 1801 v Dendermonde v Belgii ve věrné křesťanské rodině. Ve školním věku to byl silný, velkodušný chlapec, který vodil své kamarády do smělejších dobrodružství. Když se zabýval v jezuitské koleji v Alost poezii, nadchl se přednáškou P. Nerinckxe, který byl misionářem u indiánů na americkém Východě. Při svém nástupu do chlapeckého semináře v Malines se cítil být povolán k životu misionáře.

Ve svých 20 letech se rozhodl, aniž by o tom informoval své rodiče, následovat P. Nerinckxe do Ameriky, aby zde vystudoval a stal se jezuitou. Po svém studiu teologie byl v roce 1827 vysvěcen na kněze. P. De Smet ale musel v blízkosti Saint-Louis, kde jezuité otevřeli univerzitu, čekat 15 let a plnit různé úkoly, než byl poslán „k divochům“. Nejdříve však musel podstoupit cestu do Evropy, aby svoji solidní vlámskou „kostru“, která byla poněkud „rozviklaná“, uvedl zase do pořádku. Prosil karmelitky z Dendermonde, aby se za jeho budoucí apoštolát modlily k Paně Marii. Potom se plavil se slušným obnosem peněz, knih a cenných vědeckých přístrojů zase do Ameriky.

Misijní stanice sv. Josefa

V 36 letech, v květnu 1837, byl konečně požádán, aby společně se dvěma průvodci zřídil misijní stanici u indiánů kme-

ne Potawatomi, kteří byli vládou vyhnáni ze svého území.

Od začátku své dobrodružné plavby po řece Missouri vedl P. De Smet deník. Až do své smrti psal svým příbuzným, kteří mu velmi leželi na srdci, dlouhé dopisy, které byly jedinečným zdrojem informací o dějinách Divokého západu. Indiáni ho nepřivítali zrovna s otevřenou náručí, ale přijali ho, protože uměl naslouchat jejich náčelníkům, žertovat s nimi, jist jejich zvláštní jídla a vždy jim předkládat ušlechtilé podněty. Tři jezuité žili ve velké chudobě, ubytovali se v troskách staré pevnosti. Tam vystavěli dřevěnou kapli, kterou zasvětili sv. Josefu. Nezměrná dobrota P. De Smeta, jeho laskavý humor a mírné metody vyzařovaly důvěru a působily zázraky. Lidé přicházeli zdaleka, aby ho spatřili. Byl jediným bělochem, který mohl jít všude.

Po dvanácti dnech nebezpečné plavby po Missouri, kterou zvládl sám, se setkal s válečníky Siouxů, kteří chtěli vyvraždit kmen Potawatomi. Velmi rychle ale Siouxové zakopali válečnou sekyru, protože byli velice dojatai kněžovou smělostí, upřímností a velkodušností. Když se jako vítěz vrátil do misijní stanice a dostal jméno „Černý oděv“, byl pozdravován jako otec a zachránce kmene Potawatomi.

Vyznamenal se ale ještě při jednom strašném ohrožení: alkoholem, který obchodníci ve velkém množství dodávali indiánským kmenům, a ten tam vyvolával scény násilí a barbarství. Rozhořčeně ukazoval P. De Smet v energickém dopisu do Washingtonu jak na kriminální, tak na ilegální zlořád. Bohužel se vláda ukázala v tomto ohledu bezmocná!

U „Ploskolebců“

V roce 1839 se dostavilo více delegací Flatheadů (Ploskolebců) k misijní stanici sv. Josefa, aby poprosily „Černé oděvy“, aby k nim přišli. Našemu misionáři se podařilo jejich náčelníky přesvědčit, a tak mohl vyhovět volání 2000 lidí, kteří vlastně už tehdy žili příkladným životem. Vyrazil

P. Pierre-Jean De Smet

30. dubna 1840, procestoval neprobádané a nebezpečné pouštní oblasti, aby poznal Rocky Mountains, kde žili kromě jiných zvířat vlci, medvědi a hadi. Dne 5. června ho přijalo 1500 Flatheadů se svým náčelníkem, ve vzdálenosti 1200 km od svých lovišť, se slzami v očích, aby ho provázeli ozbrojeným průvodem.

Seběhli se jako děti, které běží před svým otcem. Jako první badatel v těchto zemích zaznamenal P. De Smet na trase získané autentické informace o rudokožcích Západu. Když přišli do cíle své mise, přednesl všem poselství evangelia, s obrazy a modlitbami, které přijímali stále s úctou. Protože měla brzo začít tuhá zima, byl donucen odložit cestu přes nebezpečné pouště, aby spolupracovníkům přinesl všechno, co bylo zapotřebí ke zřízení nové misijní stanice. Když se 31. prosince zase vrátil zpátky, měl za sebou velmi namáhavou cestu: 7600 km pěšky, na koni nebo na loďce!

Misijní stanice Sainte-Marie

Protože P. De Smetovi chyběly peníze, musel podniknout okružní cestu u katolíků na východě Ameriky a přitom konat přednášky. S nastřádanými dary absolvoval v dubnu 1841 v doprovodu pěti jezuitů cestu divočinou, „která jako by právě vyšla z rukou Stvořitelových“. Směřoval zase domů. Jako vždycky se světil do

ochrany Matky Boží a s růžencem u opasku se stal nástrojem mnoha obrácení. Po cestě popsal strašný cyklon a jak se u Paw-nů setkal s lidskou obětí jednoho zajatce kmene Siouxů. V září byl srdečně přijat u Flatheadů v Montaně. Tam zřídil v oblasti, která byla vhodná k obdělávání půdy, misijní stanici Sainte-Marie. Rychle postavil dřevěný kostel na místě, kde jeden dvanáctiletý pokřtěný chlapec zvolal: „Jak je to krásné! Vidím nebe otevřené a Matka Ježíšova mne zve, abych přišel k ní!“ Flatheadové, kteří byli naplněni velkou zbožností, ještě nezakusili, že by běloši jejich zemi urvali pro sebe. Naštěstí nebyli ještě ovlivněni tou sebrankou, která se po objevení zlatonosných žil hrnula na Západ. Už od začátku svých cest pozoroval P. De Smet přítomnost velkého množství zlata, stříbra a mědi, ale uchoval pečlivě toto tajemství, aby chránil své indiánské přátele.

U národa Coeurs-d'Alene

Protože na misijní stanici chybělo všechno, musel P. De Smet vykonat dvě dlouhé cesty k pobřeží Pacifiku, aby obstaral osivo, potraviny a vybavení. Tak objevil Coeurs-d'Alene, národ, který netrpělivě čekal na to, až přijme křesťanství. Když je napadla strašná nákaza, jeden smrti propadlý indián uslyšel hlas, který mu řekl: „Opusť své modly, modli se k Je-

žíši Kristu, a budeš uzdraven.“ Nemocný poslechl a byl rychle zbaven své nemoci.

Příslušníci kmene to udělali také a byli uzdraveni. P. De Smet byl proto slavně přivítán. V Oregonu mu sdělili dva francouzští kněží, že celá rovina mezi Rocky Mountains a Pacifikem je obydlena a velmi potřebuje misionáře. Proto podnikl roku 1843 druhou cestu do Evropy, aby i tentokrát sbíral peníze. Jeho zprávy, které do Evropy přivezl, ho proslavily, což mu otevřelo mnohé dveře. Sám papež mu osobně připravil dlouhé a srdečné setkání.

Po strašlivé cestě přes mys Horn založil misijní stanici pro Coeurs-d'Alene a ještě jinou pro druhý kmen. Teď měl zodpovědnost za deset misijních stanic, jimž byl správcem, ekonomem a duchovním poradcem.

Hrůzu budící Černonožci

V letech 1845 a 1846 překonal náš neúnavný apoštol vzdálenost 9000 km hornatou pustinou. Nebezpečí a strádání, která musel zakusit, byla skoro neuvěřitelná.

Černonožci poslali k jeho oblíbeným Indiánům z Oregonu neúprosné lovce lebek. Proti mínění všech se rozhodl sestavit expedici, aby vyhledal tento kmen, o kterém se nevědělo, kde sídlí. Cestou přinesl mnoha kmenům evangelium. Nakonec se mu podařilo, na ostrově v Missouri, pomoci indiánských náčelníků z Rocky Moun-

tains uzavřít mír. Tam se začali někdejší nepřátelé spolu modlit! Vyprávění o hrdinských činech kněze se šířila od kmene ke kmeni a jeho jméno „Černý oděv“ vyslovovali s ještě větší bázní a úctou. U Černonožců, kteří byli dosud zaměřeni jenom na krev a krveprolévání, zřídil misijní stanici. Ale P. De Smet, který se vrátil do Saint-Louis zpátky, byl nucen ustoupit, protože musel poslouchat své představené, kteří ho chtěli ustanovit generálním prokurátorem a propagátorem pro všechny jezuitské misie. S tímto titulem podnikl roku 1847 novou cestu do Evropy, která byla korunována úspěchem.

Uklidnění Siouxů

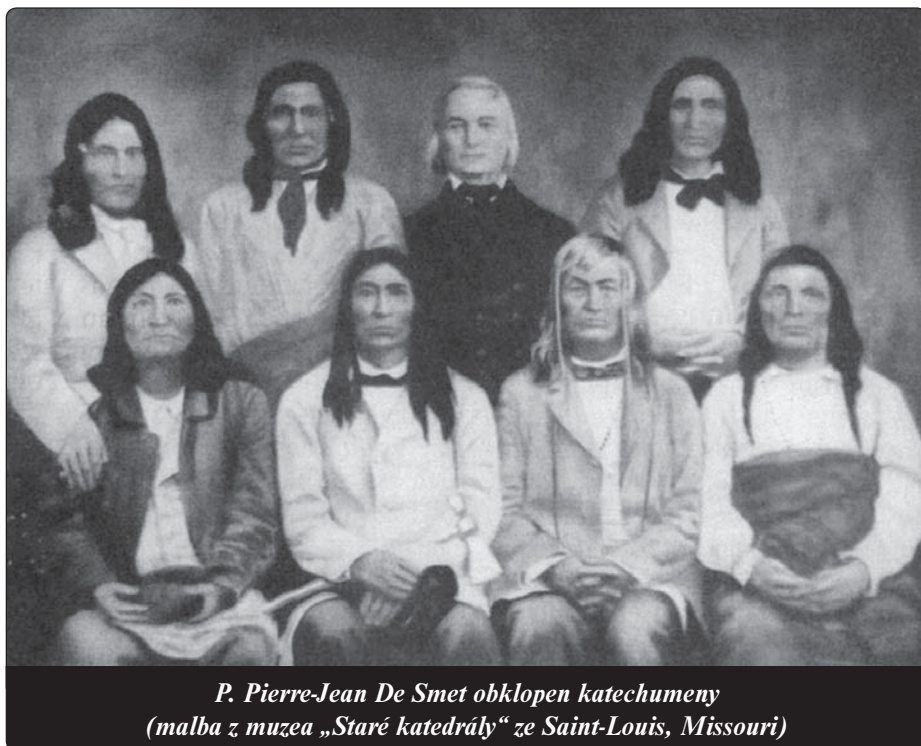
Po sedmém, pohnutém překročení Atlantiku se P. De Smet s radostí dověděl, že mu bylo dáno svolení, aby vykonal cestu k Siouxům, které velmi chtěl poznat.

Po dlouhém a namáhavém přechodu „špatných oblastí“ objevil kmen, který právě oslavoval krvavé vítězství. Proto byl velkým náčelníkem „Rudá ryba“ přátelsky přijat. Ve skutečnosti byl náčelník zoufalý, protože jeho dcera byla právě unesena bojovníky jiného kmene. Náš misionář se začal modlit, obětoval mši svatou a už brzy se dívka vrátila zpátky. Byla v zuboženém stavu a vyprávěla, jakým podivuhodným způsobem vyvázla. Siouxové, kteří byli dojata působením křesťanských modliteb, prosili o náboženské vzdělání.

Oficiální vyjednávač

V roce 1851, uprostřed útoku na kalifornské zlato, svolal prezident Spojených států všechny náčelníky ohrožených kmenů na východě Rocky Mountains do Fort Laramie v Nebrasce. P. De Smet byl pozván jako expert, s jeho mapami, s jeho cennými poznámkami... a s jeho modlitbami.

Díky jeho zprostředkování byla po dvanáctidenní konferenci podepsána dohoda. Indiáni si měli ponechat svá území a za to slíbit, že nebudou bránit cestování bílých pionýrů směrem na Západ. Byla pro ně stanovena výše odškodnění. Od roku 1852 do roku 1858 musel P. De Smet překonat celou řadu zkoušek. Všechny ho držely daleko od jeho indiánských přátel. Chtěli z něho za každou cenu udělat biskupa, což by ho ovšem odvedlo od jeho hlavního poslání. Kromě toho měl zno-

*P. Pierre-Jean De Smet obklopen katechumeny
(malba z muzea „Staré katedrály“ ze Saint-Louis, Missouri)*

vu cestovat do Evropy, aby získal peníze. Tam mluvil s velkou láskou o svých milovaných divoších, takže získal asi stovku apoštolů pro Ameriku, pro Nový svět. Jako prokurátor byl kritizován pro „příliš velkorysé spravování majetku pro indiány“. Bral svůj kříž pokorně a stával se ještě soucitnějším k utrpení jiných.

Aby mohl znovu vidět své kmeny na Západě, byl připraven v roce 1858 stát se duchovním v armádě generála Harneye, jehož úkol spočíval v tom, aby potlačil revoltu indiánů, kteří byli vydrancováni osadníky. Našemu apoštolu nenásilí se podařilo roku 1859 ve Fort Vancouveru dosáhnout podřízení indiánských náčelníků z Oregonu, protože byl v jejich očích „jediným bělochem, který nemá rozštěpený jazyk“.

Smutný se vrátil zpátky, protože vláda odmítla jeho návrh řešení – dát indiánům úrodnou půdu. Tak byli teď odsouzeni k tomu, aby vegetovali v „rezervacích“, které byly polopouštěmi.

Válka a odštěpení (1861–1865)

V průběhu této strašné občanské války překročil P. De Smet, vybavený průchozím povolením, třikrát linii nepřátelých stran, aby navštívil kmeny na horní Missouri a oživil misijní stanice v Oregonu. Šel osobně k prezidentu Lincolnovi, aby vymohl subvence ve výši 10 000 dolarů, které byly indiánům zaručeny. V roce 1862 se zúčastnil velké inspekční cesty, na které ho doprovázelo 90 společníků. Byli napadeni 600 Siouxů, kteří se vzbouřili, protože dohody nebyly dodrženy. Sám jim vyšel naproti. Protože byl jejich náčelníkovi znám, přijali ho bojovníci přátelsky. Obrovské ohně signalizovaly všem kmenům jeho přítomnost. Byla to triumfální pastorační cesta, která trvala dva měsíce. Poté, co překonal tisíc nebezpečí a absolvoval za osm měsíců 5700 km, přišel zce-

Papež František: Máme svobodu neodpovědět na povolání, měli bychom ale vidět Ježíšovu zarmoucenou tvář

Chilská diecézní televize odvysílala ve velikonočním oktávu rozhovor s papežem Františkem, v němž odpovídá na otázky biskupa Juana Ignacia Gonzáleze Errazurize, kterého trápí nedostatek povolání v jeho diecézi.

„Co by řekl papež mladému člověku, který pociťuje povolání ke kněžskému nebo řeholnímu životu?“ ptal se chilský biskup. „Měl by dovolit Ježíši, aby na něj pohlédl, protože tím, kdo povolává, není ani kněz, ani biskup, ani papež,“ odpověděl František. Právě Ježíšův láskyplný pohled ukazuje mladému člověku jeho poslání, ukazuje mu člověka a jeho potřeby, představuje mu lid Boží, který potřebuje jeho pomoc, vysvětloval Sva-

tý otec. „Důležité je každý den, třeba jen na chvíli, dovolovat, aby na mě Ježíš pohlédl,“ zdůrazňoval papež.

Biskup se dále zeptal, jak odpovědět tomu, kdo se bojí následovat hlas povolání. Papež František odpověděl: „Mladí lidé jsou svobodní, nemusí odpovědět na hlas povolání, ale měli by pak také vidět Ježíše zarmouceného jejich rozhodnutím a smutek mnoha srdcí, která nebudou moci vyřešit své problémy, protože jim bude chybět kněz.“

„Dodejte si odvahy, nebuďte hlupáci. Když Pán bere za ruku, nikdy tě nenechá samotného!“ – zdůrazňuje papež František v závěru rozhovoru o povolání.

Podle www.radiovaticana.cz

la vyčerpán do Saint-Louis. Na úspěšné cestě Belgií v roce 1865 ho liberální ministr Rogier jmenoval Rytířem Leopoldova řádu. Jak byl šťasten, když potom mohl všechny podpory, které nasbíral, přinést svým misijním stanicím!

Nová misie k uklidnění

V roce 1867 vzplanulo povstání indiánů znova, protože byla americkými generály napadena podepsaná mírová smlouva. Tentokrát se se Siouxů spojili Čejeni a Černonožci. P. De Smet byl poslán jako zplnomocněnec vlády na konferenci do Fort-Rice. Odmítl jakoukoliv odměnu. Naštěstí jednal přímo se slavným Sedícím Býkem. Šel k němu a k jeho 500 bojovníkům a vyvěsil svoji vlajku míru, na níž byla uvedena jména Ježíše a Marie, obklopená zlatými hvězdami. Vzhledem k jeho úspěchu byli generálové ve svých zprávách plni obdivu. Indiáni chovali skutečné přátelství a úctu k „Černému odě-

vu“. Všechno toto se ale dělo na úkor jeho zdraví. V roce 1868 se musel rychle sbalit, aby se kromě jiného poradil s dobrým lékařem v Belgií.

Konec jednoho velikána

V letech 1872–1873 musel starý misionář vykonat pro své chráněnce poslední cestu do Evropy. I když už se přes Atlantik plavil několikrát, tentokrát se mu udělalo velice zle. „Mašina je už úplně rozhrkaná,“ takové bylo jeho sebehodnocení. Nemoc ho upoutala v Saint-Louis. Odtud psal a odpovídal svým milým indiánům. Jeho dopisy, které po více než 40 let posílal do Evropy, byly zveřejněny a jsou známy široké veřejnosti. Přesto zaujímal v běžném životě stále poslední místo. Zářící dobrotou, žil velmi chudě a poslouchal své představené jako dítě. Všichni ho ale chtěli slyšet, misionáře z Divokého západu, který se stal pro Američany hvězdou. Až do své smrti se staral „Černý oděv“ i dále o své indiánské misionáře. Zemřel 23. května 1876 a odevzdal svoji krásnou duši Bohu, kterého tak miloval a k jehož cti tolik pracoval. Ihned se ozvaly po celé Severní Americe řeči litosti a chvály. Noviny nejrůznějšího zaměření prohlašovaly tentokrát jednohlasně, že P. Pierre-Jean De Smet „byl jedním z nejneúnavnějších a nejpodnikavějších misionářů křesťanské civilizace“.

Z Maria heute 2/2014
přeložil -mp-

V pátek 23. května 2014 se KOSTELY V RUMBURKU připojí k NOCI KOSTELŮ 2014. Návštěvníci mohou mezi 17.00 až 21.30 hod. navštívit tři kostely a modlitebny ve městě. Na třídě 9. května bude zpřístupněna loretánská kaple s ambitem a dále modlitebna Církve adventistů sedmého dne. V Krásnolipské ulici pak evangelický kostel. Nabízené programy jsou o Noci kostelů 2014 zdarma, více na www.nockostelu.cz.

Program Noci kostelů 2014 v Loretě Rumburk – loretánská kaple Panny Marie a kostel sv. Vavřince v Rumburku: 17.00–20.00 hod. loretánská kaple: ztišení a meditace • 17.00–20.00 hod. tvoření ve výtvarné dílně, ukázka hry na varhany, prohlídka ambitu a kaple Svatých schodů • 17.15–18.00 hod. kostel sv. Vavřince: přednáška o historii kapucínského kláštera v Rumburku v letech 1683 až 1950 • 18.00–18.30 hod. a 19.00–19.30 hod. kostel sv. Vavřince: „Od ambonu po zповědnicí“ – komentovaná prohlídka kostela • 18.30–19.00 hod. a 19.30–20.00 hod. loretánské kaple: seznámení s uměleckou výzdobou vnějšího pláště Svaté chýše. Vstup přes Loretu Rumburk.

Více informací k Noci kostelů 2014 v Rumburku sdělí: Mgr. Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.

„Libanon na rozcestí!“ (1)

Na pozvání pana Josepha Jeanbarta, synovce arcibiskupa z Aleppu, Jeho Excelence Jeana Clémenta Jeanbarta, cestoval Jean Claude Antakli na jaře 2013 do Libanonu, aby představil svoji nejnovější knihu *Le Silence de Dieu!*. Při této příležitosti navštívil v Braiji sestru Mariettu z kláštera Uctívání Nejsvětější Eucharistie. Tam na něho čekalo překvapení.

* * *

Braji je útočištěm míru, nedaleko od syrských hranic, které jsou teď pro Mariettu a její sestry nepřekročitelné.

Marietta, která uprchla do Libanonu, se přesto pokusila všemi silami spojit čtvrt Sleimanié v Aleppu, kde se před 30 lety udála zjevení, s jejich klášterem v libanonských horách. Před rokem, potom co zemřel jejich duchovní otec P. Jules Baghdassarian, se staly cesty do Sýrie velmi nebezpečnými.

V klášteře Uctívání Nejsvětější Eucharistie mě čekalo překvapení: 6. dubna 2013 složily všechny sestry (je jich teď šest) své věčné sliby a staly se „Služebnicemi svaté Eucharistie“. To se stalo při slavnostním obřadu, vedeném libanonským řeckokatolickým melchitským biskupem S. E. Salimem Kirilosee Boutrosem.

Události v Sýrii totiž přiměly patriarchu k tomu, aby promyslel právní situaci společenství, které založily kanadské řeholnice a které patří k řeckokatolickému melchitskému arcibiskupovi v Aleppu, ale má v Libanonu svoji pobočku.

Šest služebnic, oblečených do svého nového hábitu, usměvavých a sympatických!

Jean Claude Antakli řekl Mariettě: „Jaká je to radost, že vás vidím! Jaká změna od minulého roku. Nemohu vás teď poznat...“

S velkou prostotou a politováním v hlase sestra odpověděla: „Kdybys přišel o dva týdny dříve, mohl jsi s námi oslavit tento svátek, při němž jsme se všechny zasvětily neodvolatelně Ježíši. Musí se říci, že události se seřadily docela lehce po sobě, když jsme se vydaly do vůle Pána. Zůstaň u nás, abys s námi v poledne pojedl, a my ti budeme o tomto dnu vyprávět!“

J. C. Antakli řekl: „Nejprve bych chtěl udělat u vás v kapli vaši fotografii pro čtenáře časopisu Maria heute.“

Marietta, která je obvykle zdrženlivá, byla na fotografování ihned připravena a po obědě, který proběhl v mlčení, jsme se já, sestra Cyndi a Marietta přesunuli do připravené místnosti.

Viděl jsem, jak si vícekrát potírala rukou čelo a oči a potom si stěžovala na silnou migrénu. To mi připomnělo silnou nevolnost mojí ženy večer na Zelený čtvrtek roku 1987, když ji P. Zahlaoui poprosil, aby vydala svědectví o stigmatěch Myrny v Damašku. Marietta mě už neposlouchala a najednou sklonila hlavu, zatímco ruce měla složené v klíně.

„Usnula,“ řekl jsem k Cyndi, „podívej se, jak je bledá... skoro průsvitná!“

„Ne, nespí,“ šeptala mi Cyndi, „právě upadla do extáze.“

Moje kamera potom natočila tuto scénu a po několika dlouhých minutách začala Marietta mluvit, aniž by se pohnula. Cyndi neslyšně vstala, aby přinesla na-

hrávací přístroj, který zapnula v blízkosti, a posadila se k ní na pohovku.

„Tvoji přítomností mezi námi poznáváme Tvůj hlas, vidíme Tvoji slávu v tajemství Eucharistie. Protože jsi to Ty, kdo nás vysvobodil ze smrti, abys nás přivedl do světla, abychom se mohli těšit z Tvého milosrdenství. Požehnej nám, aby se Tvoje vůle projevovала našim prostřednictvím, a dej nám svůj Chléb. Odpušť nám naše hříchy a neuveď nás do pokušení! Protože jenom Ty sám můžeš osvobodit lidi od pokušení! Nes nás vytrvale a ukaž nám dokonalost, abychom Ti otevřeli své duše. Tvá vůle je radostí pro naše srdce. Tvá síla je světlem pro náš život. Těším se s Tebou, protože jsi nás osvobodil od věčné smrti. Ty jsi Mesiáš, přibitý na kříž, abychom odhalili světlo a sílu Duchu Svatého. Jsi to Ty, kdo nás vede a jemuž se můžeme v důvěře svěřit se slovy: »Al-Massih Kam« (Kristus vstal).“

Cyndi třikrát odpověděla „Hakan Kam“ („Vskutku vstal“).

„Vzpomeň si na nás, Ty, Pane nebes, který bydlíš tajemně ve svaté Eucharistii, Ty jsi moc a dar. Amen! Sláva buď Otci i Synu i Duchu Svatému.“

Marietta se napřímila, ale ruce měla stále složené na kolenou. Usmívala se, zářila a Cyndi vypnula přístroj.

J. C. Antakli řekl: „Nejdříve jsem si myslel, že jsi usnula.“

Sestry po věčných slibech Marietty v kapli Nejsvětější Trojice.

My nezachraňujeme Církev, ale Církev nás

Tento rok Kněžské bratrstvo sv. Petra prožívá 25leté jubileum svého trvání. Rádi bychom proto čtenářům představili toto společenství katolické církve, které je v poslední době často citováno v souvislosti s diskusemi o II. vatikánském koncilu a liturgickou reformou, ne vždy ovšem s dostatečnou znalostí všech souvislostí.

Vznik Kněžského bratrstva sv. Petra

Všude se ozývá volání po dobrých kněžích v dnešní krizi víry. Naše západní kultura se dostala od druhé poloviny 20. století do dramatického procesu sekularizace, kterou katolický filosof Joseph Pieper již v roce 1953 nazval „zaslepením, skrze které byla zasažena nejen křesťanská existence, nýbrž vůbec člověk jako takový a jeho existence“⁽¹⁾.

„V letech bezprostředně po II. vatikánském koncilu toto hnutí plně zachvátilo Církev. To se projevilo v chybném provádění koncilních dekretů, přičemž dekry byly vysvětlovány jako zásadní rozhodnutí dosavadní tradicí a úplně nové zaměření církevního života. Byly to ty roky, ve kterých mohl všeobecně vzniknout dojem, že vlastně nic není v Církvi pevného, že všechno je třeba revidovat.“⁽²⁾

V těch letech teologové širili do světa bludy a těžce znejistili u věřících jejich víru. Tehdy také biskupské konference zlehčovaly jednoznačná a důležitá rozhodnutí papeže týkající se křesťanské morálky a tím podkopaly autoritu v Církvi. V mnohém ohledu tyto těžké zásahy do křesťanského života působí i dnes.

I uskutečnění liturgické reformy, kterou žádal II. vatikánský koncil, bylo zasaženo tímto převratným duchem doby tím, že se myslelo, že nauku o Eucharistii je možno v její katolické podstatě změnit. „Mám dojem, že především v otázce svátosti se příliš povolilo protestantské mentalitě,“ psal tehdy do svého deníku kardinál Antonelli, jeden z nejbližších pozorovatelů tehdejšího dění.

Kardinál Ratzinger kriticky zhodnotil nový misál jako „nový výrobek proti dějinnému vývoji“ a liturgii označil jako „výplod práce učenců a juristické kompetence“, což znamenalo zlom v dějinách liturgie, a to muselo zanechat tragické ná-

sledky. Zcela jasně říká, „že krize Církve, kterou dnes prožíváme, z velké části spočívá na rozpadu liturgie“⁽³⁾. To vlastně není nic divného, neboť Církev ve své liturgii představuje svou vlastní podstatu a svou víru.

Na začátku zmíněný Joseph Pieper tento vývoj předvídal už v kontextu s procesem sekularizace: „Děje a odehrává se toto: Lidé ztrácejí schopnost vidět, takže cosi jako kultovní oběť už nevidí jako smysluplnou a dokonce nutnou. A v důsledku toho už se neví, jak by mohl kněz, nejen křesťanský, být nepostradatelnou nebo smysluplnou postavou v lidském společenském životě.“⁽⁴⁾

V tomto zmatení a nepřehlednosti situace se obrátili někteří seminaristé koncem šedesátých let minulého století na dřívějšího arcibiskupa v Dakaru, nyní žijícího v důchodu, který byl generálním představeným spiritánů (společnosti Ducha Svatého), Marcela Lefébvre. Ten nakonec v roce 1970 založil Kněžské bratrstvo sv. Pia X. a kněžský seminář ve Fribourgu (Švýcarsko) ke vzdělání mladých zájemců o kněžské svěcení. Ti na začátku studovali na tamější univerzitě, která měla tehdy pravověrný ohlas.

Toto kněžské společenství, založené se souhlasem příslušných církevních autorit, během let vždy nabíralo kurs, který Lefébvre odcizoval jednotě s papežem. Prohlášení v roce 1974 pak položilo základy k dalšímu pozdějšímu vývoji, kdy arcibiskup Lefébvre postavil „věčný Řím“ proti „Římu s neomodernistickou a neoprotestantskou tendencí“. Neomodernistickým Římem minil aktuální Řím, papeže a koncil. Vyvinul se takový postoj, který kardinál Ratzinger označil později za „úzkoprsý“ a „jednostranný“. Na vývoji tohoto hlubokého odcizení Kněžského bratrstva sv. Pia X. od učitelského a pastýřského úřadu Církve nebyla církevní autorita úplně bez viny – jako

Marietta odpověděla: „Ano, nehledě k tomu je to Duch Svatý, jenž ve mně mluví, který inspiruje moji děkovnou modlitbu. On je tou silou vyjadřování, která mě úplně zachvacuje...“

Pod jejím černým závojem dostávala její pleť opět normální barvu a pokračovali jsme zase v našem rozhovoru, který byl přerušen.

Antakli: „Marietto, myslíš si, že si libanonský národ ve svém celku musí odpykat události v Sýrii?“

Marietta: „To nevím, a když se někdo vyjadřuje o situaci, pak takové vyjádření obsahuje v sobě omyl, ať někdo chce nebo ne. Jisté ale je, že my, křesťané, máme ukázat příkladné chování. Naše vztahy k našim muslimským bratřím se mají vyznačovat úctou a láskou. Zmínila jsem se ti o čtyřech zásadách: láska, úcta, milosrdenství a odpuštění.“

Antakli: „Viš, já myslím stále na zjevení v Međžugorje, na výzvy Matky Boží bezprostředně před zhroucením Jugoslávie a rozdělením této velké země v Evropě. Na Východě máme stejná znamení, jako byla válka v Libanonu, a určitým způsobem zvěstovala dnešní požár. Byli jsme slepí a hlui.“

Marietta: „Je to pýcha, pýcha lidí, která je příčinou všeho našeho zla. Pomocí Pána ji můžeme přidusit, ale v základu neumře nikdy, jak můžeš vidět, a při nejmenší jiskře povstane z prachu a uhasí se sama. Pýchu doprovází úplatkářství, rozklad a ničí ty principy, o kterých jsme mluvili.“

Podívej se na Evropu, na manželství, které jste znetvořili. Na ten způsob manželství, který je urážkou Boha. Tato bezbřehá lidská pýcha, která převyšuje všechno a která je pohrdáním přírodními zákony a stvořením. Je to dábelství, který je proti vašim vlastním zájmům.“

Antakli: „Rádi bychom se vrátili k pramenům před 2000 lety...“

Marietta: „To je omyl. Přítomnost je to rozhodující, ať někdo chce nebo ne, plán Boží pokračuje, skrze nás, kteří jsme jenom pomíjiví, ale každý z nás má na svém místě rozhodující význam. My se od tohoto útěku dopředu zase vrátíme, nepochybují o tom...“

(Pokračování)

Z Maria heute 2/2014 přeložil -mp-

např. provokující vizitátoři kněžského semináře v Econu v roce 1974.

Nakonec velmi příznivá vizitace Bratrstva sv. Pia X. kardinálem Gagnonem a dohoda mezi arcibiskupem Lefébvreem a kardinálem Ratzingerem z 5. května 1988 už bohužel nemohla nesouhlas překonat. Hned následujícího dne arcibiskup zrušil svůj souhlas k protokolu, ve kterém se mělo jeho společenství plně včlenit do univerzální Církve. Dne 30. června proti výslovnému zákazu Svatého stolce vysvětlil spolu s emeritním biskupem z Camposu Antoniem de Castro Mayerem čtyři členy kněžského bratrstva sv. Pia X. za biskupy. Tento akt byl papežem Janem Pavlem II. výslovně prohlášen za schizmatický.⁽⁵⁾

Na základě těchto biskupských svěcení se zakladatelé našeho společenství oddělili od svého duchovního otce. Učinili přitom silný úkon víry, především víry v božské založení konkrétní Církve.

V prvním prohlášení dali rozhodně najevo, že zůstávají v jednotě s Církví. Odvolávali se na protokol z 5. května 1988 a prosili, aby jako církevní společenství byli „kanonicky znovu založeni, aby se mohli věnovat péči o Boží lid a především výchově kněží v autenticky katolickém duchu, tak jak to odpovídá úctyhodné tradici katolické církve, aby směli Boží kult vykonávat podle směrnic nepamětné tradice“.⁽⁶⁾

Svůj úmysl mohli naši zakladatelé uvést ve skutek tentýž den, kdy papež Jan Pavel II. vydal *Motu Proprio Ecclesia Dei*. Dne 6. července učinilo pět bývalých členů Bratrstva sv. Pia X. v Římě první zakládající akt. Při tom také došlo k prvnímu setkání s papežem Janem Pavlem II. Aby založení bylo postaveno na širší bázi, bylo opakováno 18. července 1988 dvanácti kněžími a několika seminaristy v cisterciáckém opatství Hauterive ve Švýcarsku. Toto datum je kanonicky závazné pro založení Kněžského bratrstva sv. Petra. Ke zřízení našeho společenství Svatým stolicem se všemi patřičnými náležitostmi došlo krátce nato, 18. října 1988.

Samozřejmě pro naše zakladatele nebyl tento krok jednoduchý. Nehledě na lidské roztržky a hanobení, které se přitom vyskytly, byli si zakládající členové vědomi, že okolnosti pro přijetí tohoto nového společenství v pokoncilní Církvi nebyly příznivé. Ale byli pevně přesvědčeni, že v církevní krizi to nejsou oni, kdo zachrá-

ní Církev, ale že Církev vždy zachraňuje nás, věřící. Slzy v našem erbovním znaku symbolizují tuto těžkou dobu a zmíněný kontext při založení.

Dekrety papežské komise Ecclesia Dei vystavené v roce 1988 zajistily našemu společenství ihned používání všech liturgických knih, které byly v platnosti v roce 1962. Do toho bylo zahrnuto i povolení k udělování tonsury, nižších a vyšších svěcení tradičním způsobem.

Prostřednictvím Josepha kardinála Ratzingera, Paula Augustina kardinála Mayera a tehdejšího preláta Waltra Brandmüllera nás přijal augsburský biskup Joseph Stimpfle do své diecéze. Náš mateřský dům, kněžský seminář sv. Petra, byl vybudován ve Wigratzbadu. Následující roky nebyly lehké. Kdo tehdy studoval v tehdejších provizoriu, vzpomíná si ještě živě, v jakých nouzových podmínkách vše probíhalo: přednáškové sály, knihovna, nebyla vlastní seminární kaple, ubytování v poutním domě sv. Josefa za nájemné. Doba slz, tak by se to dalo nazvat, nebyla ještě u konce – jak by mohly také chybět zkoušky v duchovním životě?

Naše společenství muselo prodělat dobrých deset let těžké zkoušky, přičemž šlo o otázku vlastní liturgické identity. Ale i těch deset let jsme s vírou přestáli. V roce 2000 jsme se mohli nastěhovat do nového semináře ve Wigratzbadu. Téměř současně byla otevřena nová budova semináře v Americe. Doba provizoria tím skončila.

Od začátku naší existence nás v Římě otcovsky doprovázel kardinál Ratzinger. Měli jsme obrovskou radost, když v roce 2005 vyšel z konkláve jako Benedikt XVI. Celý náš seminář z Wigratzbadu cestoval do Říma, abychom se všichni zúčastnili intronizační mše svaté. Také jsme byli přítomni při jeho poslední mši svaté v Německu ve Freiburgu. S hlubokou vděčností hledí naše společenství zpět na jeho pontifikát: „Sám dával příklad hluboce vnitřního života a zaměřil pozornost katolíků znovu na základy víry, víru chránil proti jakékoliv formě relativismu a novější dokumenty učitelského úřadu Církve vysvě-

lil ve světle tradice. Ve své starosti o obnovení charakteru a dimenze posvátnosti v Církvi smířil římskou Církev s její dvoutisíciletou liturgickou tradicí. Jako neúnavný apoštol církevní jednoty výslovně zavedl rozhovor s Kněžským bratrstvem sv. Pia X. s tím, aby došlo k plnému sjednocení. Tato pozornost papeže je nám obzvláště drahá a upomíná nás na jeho starostlivý zájem, který měl o naše založené společenství v roce 1988, když tehdy jako prefekt Kongregace pro nauku víry stál po boku Janu Pavlu II.“⁽⁷⁾ Tedy tolik k dějinnému pohledu na naše společenství.

Poslání Kněžského bratrstva sv. Petra v dnešní Církvi

Nyní se zaměříme na vnitřní strukturu. Kněžské bratrstvo sv. Petra je společenství apoštolského života. Jako takové vede všechny své členy k tomu, aby usilovali o dokonalost lásky⁽⁸⁾ a společný cíl, který spočívá „v posvěcení kněží vykonáváním kněžského úřadu“⁽⁹⁾, a to ve smyslu vlastní liturgické identity.

Společenství apoštolského života zaujímá – stručně řečeno – místo mezi světským klérem a řeholním klérem. Jako je tomu u řádů a kongregací, žijí jeho členové se zaměřením na společný cíl v bratrském společenství a sledují tentýž ideál. Neskládají ale řeholní sliby, nýbrž jednoduchým slibem se napojují na naše společenství a jeho autoritu.

Společenství je papežského práva. To znamená, že při všech otázkách vnitřní povahy jsou členové podřízeni svým představeným a tito přímo Svatému stolci. V otázkách apoštolátu jsou navíc ještě podřízeni autoritě příslušného biskupa.

Duši našeho společenství je ale komunitní život. To znamená, že jednotlivec je nesen vnitřním přáním, svým životem za pomoci milosti Boží v konkrétní komunitě uskutečňovat dokonalost lásky k Bohu a k bližním. Jednotlivec tedy chápe své poslání vždy z pohledu společenství se všemi bratřími, ve vědomí, že všichni patříme k téže duchovní rodině, která dovede jednotlivce nést i v těžké době. Denní modlitba je úhelným bodem společného života. Ten dochází svého rozvoje v apoštolátu, při společném jídle a také při společném zotavení.

Kněžské bratrstvo sv. Petra je společnost apoštolského života. To znamená, že

má své místo v rámci aktivních křesťanských komunit. Apoštolát je nesen hlu- bokým přáním, aby kněz byl opravdo- vým apoštolem a získal lidi pro Krista. Jak velmi platí pro kněze to, co papež Pi- us XII. obecně formuloval, že je „oprav- du ofřesným tajemstvím“, že totiž spása mnohých závisí na modlitbách a dobro- volných kajících skutcích členů tajemné- ho Těla Ježíše Krista a na spoluúčinnos- ti pastýřů a věřících.⁽¹⁰⁾

Konkrétní apoštolát je různého druhu. Nejčastější formou je duchovní správa na způsob farnosti. Působíme i v oblasti pas- torace dětí a mládeže, skautingu, pastora- ce nemocných a obzvláště zpovědní služ- by a v akademickém prostředí. Zvláštní zodpovědnost nám naše konstituce uklá- dají v péči o kněžství a vzdělání kněží – též i pro kněžské spolubratry, kteří nejsou našimi členy.

Doposud jsme představili naše kněž- ské společenství na základě církevněpráv- ních ustanovení. Čím se ale lišíme od ji- ných společenství?

Naše charisma spočívá v podstatě na třech základních bodech. Především – a na to poukazují v našem erbu papežské klíče – je naše zvláštní věrnost k nástup- ci sv. Petra a církevní hierarchii. Právě při našem založení se ukázala věrnost pape- ži! Ale všimneme-li si církevních dějin, vi- díme, že na jedné straně (podle lidského soudu) slabí papežové nenechali Církev zaniknout, ale na druhé straně všechna reformní hnutí, která se oddělila od ská- ly Petrovy, nakonec musela zaniknout.

Tento postoj zahrnuje a obsahuje vzhle- dem k II. vatikánskému koncilu loajál- ní přijetí koncilního a pokoncilního uč- telského úřadu Církvě, přičemž naukový vývoj je interpretován podle „hermeneu- tiky reformy“, jak ji podal od pravého svět- la papež Benedikt XVI.⁽¹¹⁾ Při tom všem, při nejrůznějším vývoji církevního života i při prohloubení nauky, vlastní poklad ví- ry (depositum fidei) není dán k dispozi- ci tak, že by si ho Církev sama vymýšlela. Koncil je tedy důsledně spatřován ve svět- le celé tradice a vysvětlován podle norem samotného učitelského úřadu, s vědomím, že v souladu s dekretem *Lumen gentium* (č. 25) „... ne všechny dokumenty konci- lu mají stejnou hodnotu“⁽¹²⁾. Korektní her- meneutika koncilu může pro Církev při- nést mnoho ovoce.

Liturgickou reformu jako takovou je nutno rozlišovat od samotného koncilu. Byla svěřena určité skupině – liturgické radě, která jakožto instituce neměla roz- hodovací právo a nebyla částí koncilu. Již papež Jan Pavel II. stanovil jako pevný roz- hodující bod pro dřívější liturgii stav z ro- ku 1962 a tím implicitně uvolnil všechna praktická reformní přání liturgické kon- cilní konstituce. Nová liturgie je autoritou papeže uznána za platnou a legitimní a je nutno ji považovat za církevní pravoplat- nou formu, i když je celebrována jen star- ší forma a ve vši loajalitě se může vznášet věčná kritika nových reforem.

Druhým základem našeho charisma- tu je starost o pravověrnost nauky, kte- rá je chráněna zdravými filosofickými a teologickými principy. Proto – ostatně jak to odpovídá II. vatikánskému koncilu (srov. *Optatam totius* 16) – je vzdělání bu- doucích kněží v našich seminářích podle „principů a metod sv. Tomáše Akvinské- ho“⁽¹³⁾. Kněžské bratrstvo sv. Petra tomu světcům věnuje liturgickou úctu zvláštním způsobem. Je naším záměrem předkládat poklady teologické tradice do dnešní aka- demické diskuse, ale i při vzdělávání a for- mování nám svěřených věřících.

Třetím základem našeho charisma- tu je již v prvním prohlášení našich za- kladatelů uchovat identitu tradiční římské liturgie (která za pontifikátu papeže Benedikta XVI. byla nazvána „mimořá- dná – extraordinaria“). Toto rozhodnutí je v kontextu svrchu zmíněné církevní krize. Podává na tuto krizi odpověď uchováním osvědčené tradice, nezřídka se ale dalšího legitimního organického vývoje liturgie, jak tomu vždy v Církvi bylo.⁽¹⁴⁾ V tom je obsažen určitým způsobem jistý aspekt týkající se jednak vnější formy a jednak vnitřní formy. Vnější aspekt dává důraz zvláště na sakrální charakter církevní bo- hoslužby. Kardinál Ratzinger řekl jako re- akci na biskupská svěcení arcibiskupem Lefěbvrem: „Musíme získat zpět v litor- gii dimenzi svatého mystéria.“⁽¹⁵⁾ Bude- li se konat usus antiquior římského ritu na mnoha místech, stane se samočinně mě- řítkem a poslouží celé Církvi. Větší pozor- nost se tak bude věnovat i nauce o kněž- ství a mešní oběti.

Ve vnitřním aspektu se mše svatá sta- ne středem posvěcení: „Kněžským svěče- ním je kněz připodobněn Kristu, věčnému

Veleknězi, který je zároveň Obětí. Jedině knězi je darována plná moc přinášet meš- ní oběť na opravdový smír za naše denní hříchy. Přinášením mešní oběti vstupuje s jemu svěřenými věřícími a celou Církví do dynamiky oběti našeho Pána. Tím je v nitru svého bytí podnícen napodobovat to, co koná na oltáři, a usilovat o onu »dokonalost lásky«, která je nejvyšším cí- lem našeho společenství.“⁽¹⁶⁾

Tak chápeme náš apoštolský život jako pokračování služby ve svatyni. Již při udě- lení tonzury a sutany, duchovního oděvu našeho společenství, je seminarista tímto postojem formován. Přináší na oltář to, co je jeho, aby se ve společenství s Kristem stal v jeho mystickém Těle – Církvi – no- vým stvořením. Spojuje se s obětí Pána, aby radostně spolupůsobil na spáse mno- hých. Tak chceme skromně, ale s přesvěd- čením a nesením vlastním ideálem sloužit nové evangelizaci ve společenství se vše- mi v Církvi.

*Zdroj: Informationsblatt
der Priesterbruderschaft St. Petrus,
24 Jg., Nr. 1, leden 2014
Přeložil P. Radim Valík OSB*

Aktualita: Mons. Vitus Huonder, bis- kup v Churu (Švýcarsko), byl jmenován apoštolským vizitátorem, který má z pově- ření papežské komise Ecclesia Dei provést řádnou vizitaci Bratrstva sv. Petra. Jako hlavní vizitátor bude spolupracovat s dal- šími pověřenými v Evropě i v USA. Vizi- tace potrvá do konce roku 2014.

⁽¹⁾ J. Pieper: *Werke in acht Bänden*, Bd. 7, 438.

⁽²⁾ J. Ratzinger: *Mein Leben*, 134.

⁽³⁾ J. Ratzinger: *Aus meinem Leben*, 173-174.

⁽⁴⁾ J. Pieper: *Werke in acht Bänden*, Bd. 7, 438.

⁽⁵⁾ *Motu proprio Ecclesia Dei*, 4.

⁽⁶⁾ Prohlášení z 2. července 1988.

⁽⁷⁾ Prohlášení Generálního představeného FSSP k abdikaci Benedikta XVI.

⁽⁸⁾ *Konstituce FSSP*, č. 1.

⁽⁹⁾ *Konstituce FSSP*, č. 7.

⁽¹⁰⁾ Encyklika *Mystici Corporis* z 29. června 1943.

⁽¹¹⁾ Promluva z 22. prosince 2005.

⁽¹²⁾ J. Ratzinger, řeč 12. července 1988 před biskupy z Chile.

⁽¹³⁾ *Konstituce FSSP*, č. 10.

⁽¹⁴⁾ *Direktorium pro sv. liturgii FSSP*, č. 10.

⁽¹⁵⁾ J. Ratzinger, řeč 12. července 1988 před biskupy z Chile.

⁽¹⁶⁾ *Direktorium pro sv. liturgii FSSP*, č. 7.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - 1 Petr 2,4-9

Milovaní! Přistupujte k Pánu, k živému kameni, který lidé sice odhodili, ale který je v Božích očích vyvolený a vzácný, a vy sami se staňte živými kameny pro duchovní chrám, svatým kněžstvem, které z podnětu Ducha přináší oběti Bohu příjemné skrze Ježíše Krista. V Písmě o tom stojí: „Hle, kladu na Sión kámen vyvolený a vzácný, kámen nárožní. Kdo v něj uvěří, jistě nebude zklamán.“ Vám tedy, protože věříte, přináší čest, ale těm, kdo nevěří, je to „kámen, který lidé při stavbě odhodili, ale právě on se stal kvádrem nárožním, kamenem, na který se naráží, balvanem, přes který se klopýtá.“ Narážejí na něj, protože odmítli přijmout víru. K tomu také byli určeni. Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid patřící Bohu jako vlastnictví, abyste rozhlašovali, jak velické věci vykonal ten, který vás povolal ze tmy ke svému podivuhodnému světlu.

Evangelium - Jan 14,1-12

Ježíš řekl svým učedníkům: „Ať se vaše srdce nechvěje! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám to. Odcházím vám připravit místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. Cestu, kam já jdu, znáte.“ Tomáš mu řekl: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho už znáte a viděli jste ho.“ Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce - a to nám stačí.“ Ježíš mu odpověděl: „Filipe, tak dlouho jsem s vámi a neznáš mě? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říci: 'Ukaž nám Otce'? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluví sám ze sebe; to Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně. Když nevěříte, věřte aspoň pro ty skutky. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám, ba ještě větší bude konat, protože já odcházím k Otci.“

Poselství Královny míru Mirjaně

Drahé děti! Já, vaše Matka, jsem s vámi k vašemu dobru, k vašim potřebám a k vašemu osobnímu poznání. Nebeský Otec vám dal svobodu sami se rozhodovat a sami poznávat. Já si přeji pomáhat vám. Přeji si být vám Matkou, učitelkou pravdy, abyste s jednoduchostí otevřeného srdce poznávali nesmírnou čistotu a světlo, které z ní vychází a rozbíjí tmu, světlo, které přináší naději. Já, děti moje, rozumím vašim bolestem a utrpení. Kdo by vám rozuměl víc než Matka? Ale vy, děti moje? Malý je počet těch, kteří mi rozumí a následují mě. Velký je počet ztracených, těch, kteří ještě nepoznali pravdu v mém Synu. Proto, apoštolové moji, modlete se a pracujte. Přinášejte světlo a neztrácejte naději. Zvláštním způsobem jsem s vašimi pastýři. Mateřským srdcem je miluji a chráním, neboť oni vás vedou k nebi, které vám můj Syn přislíbil. Děkuji vám!

Medžugorje 2. května 2014

Misijní víkend

Kdy: Od pátku 6. 6. 2014 od večere v 19 hodin (příjezd 16-19 hod.) do neděle 8. 6. 2014 do oběda.

Kde: Horské středisko Eljon, budova fary ve Špindlerově Mlýně č. p. 33, sídlo Národní kanceláře pro Papežská misijní díla v ČR.

Program: Tento víkend je určen pro všechny zájemce, kteří se chtějí zapojit do pomoci misiím, mohou přijet jak úplní nováčci, tak samozřejmě i ti, kteří se již někdy podobné akce zúčastnili nebo jsou jiným způsobem v kontaktu s PMD. Čeká nás mše svatá, modlitby, sdílení zkušeností, jak založit či pracovat v Misijním klubku, misiologie, aktuální přehled misijní činnosti u nás i v zahraničí, jaké jsou nové možnosti pro pořádání misijních besed a setkání, projekce nejnovějších misijních filmů a DVD, velký výběr misijních materiálů apod.

V rámci víkendu proběhne sobotní seminář (10.00-16.00 hod.) misijního vzdělávacího programu **Děti pomáhají dětem**, který je akreditován ministerstvem školství. Program je určen především pro učitele/učitelky základních škol, vychovatele/vychovatelky a pedagogy volného času, speciální pedagogy a katechety/katechety, zúčastnit se ho však mohou i další zájemci. Cílem programu je seznámit děti s životem jejich vrstevníků v různých zemích a přiblížit jim potřebu vzájemné pomoci v dnešním globalizovaném světě. Má také umožnit dětem zamyslet se nad hodnotami, které jsou všeobecně přijímány jako dobré pro jedince i pro společnost a mají křesťanské kořeny. Děti základních škol mají prostřednictvím programu realizovaného absolventy semináře možnost seznámit se interaktivním způsobem s ak-

tuálními tématy v návaznosti na výukové programy ve školách. Předpokládáme, že program přispěje k posílení vědomí o jedinečnosti a potřebnosti každého člověka, bez ohledu na národnost, barvu pleti či náboženskou příslušnost. Absolventi získají na závěr osvědčení, na základě kterého budou moci program realizovat. **Seminář je poskytován zdarma.** Je možné si po předchozí domluvě objednat oběd v ceně 40 Kč. Zájemci, kteří by se chtěli účastnit pouze vzdělávacího programu, se mohou přihlásit na níže uvedeném kontaktu.

Program vede: P. Jiří Šlégr, Národní ředitel pro Papežská misijní díla v ČR a Mgr. Michal Hrdlička.

Ubytování: K dispozici je celkem 22 lůžek v 6 pokojích (3x dvoulůžkový, 2x pětilůžkový, 1x šestilůžkový pokoj) • **Stravování:** v ceně je plná penze (snídaně, oběd, večere)

• **Cena za 1 osobu:** s našimi lůžkovinami 700 Kč, s vlastním spacákem 650 Kč, členové Misijních klubek mají 50% slevu • **Platba:** celá částka na účet 13 040 88 309/0800, při platbě uveďte *variabilní symbol - 33, specifický symbol* - bude přidělen při přihlášení • **Storno poplatek:** do 30. 5. - 50 % ceny pobytu, od 31. 5. - 100 % ceny pobytu.

Přihlášky: Každý všední den od 8 do 14 hodin Petru Erlebachovi, správci střediska Eljon:

a) telefonicky nebo faxem na číslo 499 523 852, mobil 732 580 154;

b) poštou na adrese: Středisko Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33;

c) e-mailem: info@eljon.cz.

Více informací o středisku Eljon získáte na www.eljon.cz. Pokud byste měli zájem, můžete si svůj pobyt ve středisku Eljon po předchozí domluvě se správcem prodloužit do 9. 6. 2014, kontaktujte nás.

Brutalita teroristů v Sýrii nezná meze

„Slova Svatého otce přijali všichni, a zejména křesťané, s velkou vděčností. Je morální autoritou, která může otřást svědomím,“ řekl apoštolský nuncius v Damašku, arcibiskup Zenari, k apelu papeže Františka při velikonočním požehnání *Urbi et Orbi*. Vedle slov o nezbytnosti dlouho očekávaného míru byla důležitá také zmínka o naléhavé potřebě umožnit doručení humanitární pomoci, a dále dodává nuncius v Sýrii:

„V našich katolických a pravoslavných komunitách jsme slavili Zmrtvýchvstání v atmosféře, jež měla k radosti daleko. Řekl bych, že byla spíš pašijová. Svatý týden poznamenaly zprávy o dalších nevinných obětech. V úterý při útoku na katolickou školu přišla o nohy devítiletá holčička. Zelený čtvrtek v Aleppu byl tak strašným dnem, že mnoho komunit vůbec nemohlo sloužit liturgii. V sobotu jsme spolu s melchitským a řeckopravoslavným patriarchou symbolicky navštívili městečko Malúla. Bolelo nás srdce při pohledu na zničené kostely a kláštery. Stále se dozvídáme o místech, kde lidé hladovějí, nebo dokonce umírají hlady. Pomoc je připravena, ale vzhledem k nedostatku bezpečnosti nemohou humanitární organizace na většinu těchto míst dorazit.“

U příležitosti velikonočních svátků navštívil převážně křesťanskou Malúlu také

syrský prezident. Městečko, ležící 60 km od Damašku, 14. dubna dobyla vládní vojska poté, co bylo po čtyři měsíce obsazeno povstalci. Návštěva Bašara al-Asada den před oficiálním zahájením kampaně před prezidentskými volbami vyhlášenými na 3. června měla zjevný politický podtext. Prezident byl v televizním zpravodajství ukázán jako obránce náboženských menšin před islámským fundamentalismem. V Malúle navštívil melchitský klášter Mar Sarkis, zničený rukama „teroristů“, jak televize charakterizuje – nikoli neprávem – povstalecké skupiny. Asad během návštěvy označil ničení křesťanských sakrálních objektů za barbarství. Navštívil také řeckopravoslavný klášter sv. Tekly, z kterého byla před několika měsíci unesena skupina mnišek. Zdůraznil přitom, že „kulturní a lidskou historii Sýrie“ nelze vymazávat. Jeho výroky rozšířila televize a státní tisková agentura.

Syrští křesťané se stávají svědky brutality, která nezná meze. Pro Vatikánský rozhlas to potvrdila sestra Raghida Al Khouri, bývalá ředitelka katolické školy v Damašku: „Ve městech a vesnicích okupovaných ozbrojenými skupinami džihádistů nebo muslimských extrémistů se křesťané ocitají před volbou: šahada, tedy muslimské vyznání víry, nebo smrt. Někdy dostanou také možnost

vyplatit se. A protože křesťané nemohou svou víru zapřít, volí mučednictví. Často bestiální, nepředstavitelné násilí. Například v Malúle byli ukřižováni dva mladí křesťané, protože odmítli islámské vyznání víry. Řekli jim: »Chcete tedy umřít jako váš Mistr, v kterého věříte? Můžete si vybrat: buď šahada, nebo vás ukřižujeme.« Ukřižovali je. Jednoho před zraky vlastního otce, kterého pak také zabili.“

Situace v Sýrii zůstává nadále nepřehledná. Boje mezi povstalci a vládní armádou pokračují.

Podle www.radiovaticana.cz

Chceš posílit svůj vztah ke Kristu, naučit se růst v duchovním životě a více zakořenit v tradici římskokatolické církve společně s dalšími mladými lidmi? Pak je tu pro tebe **DUCHOVNÍ ZASTAVENÍ V PROSTŘEDÍ PREMONSTRÁTSKÉHO KLÁŠTERA NA VYSOČINĚ od 26. do 31. srpna 2014**. Je určeno pro mladé lidi přibližně od 17 let – i pro starší.

Na denním programu bude:

- slavení liturgie mešní oběti a posvátného officia (v tradičním římském ritu)
- čas na společnou i osobní modlitbu
- přednášky o křesťanských ctnostech podle sv. Tomáše Akvinského
- výpravy do zajímavých míst v okolí (Telč, Třebíč)
- nebude chybět ani zábava, sport atd.

Příspěvek na náklady pro stravu a ubytování: asi 800,- Kč (zahrnuje příspěvek na pobyt v klášteře a stravování). Pořádá Kněžské bratrstvo sv. Petra (FSSP). **Informace a přihlášky do 31. července 2014 na tydenviry.fssp.cz.**

V Sýrii nejde o občanskou válku, ale o organizovaný zločin

Zničení kostelů v Malúle je „válečný zločin“, řekl antiochijský melchitský patriarcha Řehoř III. Laham, který toto historické křesťanské městečko navštívil minulou neděli. „Naskytl se nám apokalyptický obraz. V Sýrii byly zničeny i jiné kostely, ale něco takového jsem nikdy neviděl. Plakal jsem a beznadějně jsem hledal místo, kde bych se mohl o samotě modlit. Jsem zdrcen,“ pokračoval patriarcha. „Zničeny byly čtyři historické kostely. Náš farní kostel sv. Jiří je prostrhán kulkami. Kупole konventu je prasklá na dvou místech. Některým částem konventu hrozí

zřícení. Ikony jsou rozházené po zemi, pošpiněné, nebo ukradené. V klášteře sv. Sarkise a Bakhose je historický pohanský oltář, posléze změněný na křesťanský, jediný svého druhu, rozlomen ve dvě.“ Stejný obraz zmaru se otvírá v kostelech sv. Eliáše a sv. Tekly.

Patriarcha Řehoř III. Laham s hořkostí obviňuje západní svět ze slepoty k pravdě o válce v Sýrii. Podle jeho slov nejde o žádnou „syrskou“ či občanskou válku. Je to „organizovaný zločin“, dodává antiochijský melchitský patriarcha.

Česká sekce Rádia Vatikán

V pátek 23. května 2014 od 18 hodin v rámci Noci kostelů při příležitosti 100. výročí posvěcení chrámu bude veřejnosti poprvé zpřístupněn unikátní čistě secesní **kostel Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně-Křenové**. Program viz www.nockostelu.cz.

Srdečně vás zveme na **poutní setkání všech členů a příznivců MODLITBY ZA NEJMENŠÍ s otcem biskupem Josefem Hrdličkou na Svatém Kopečku u Olomouce v neděli 15. června 2014**.

Modlitby za nejmenší jsou modlitebním úsilím za záchranu životů dětí ohrožených umělým potratem.

Program: 10.30 mše svatá v poutní bazilice Navštívení Panny Marie • 12.00 obcerstvení • 12.30 *Nesoudíme. Pomáháme* – Radka Válková seznámí s projektem pomoci ženám čekajícím nečekaně dítě • 13.00 modlitba růžence • 13.30 adorace • 14.00 ukončení společného programu.

Bližší informace: P. Jiří Korda – tel. 725 797 561, jmkorda@seznam.cz • **Organizace:** Hnutí Pro život ČR, Jana Březinová – tel. 777 619 582, j.briza@post.cz.

Pondělí 19. 5. 2014: 6:05 Vatican magazine (768. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Povolání v Nigérii 6:50 BET LECHEM – vnitřní domov (29. díl): Raúl Alta-Torre del Aguila – honorární konzul ČR v Peru 7:05 Život koncilu (10. díl) 7:15 Uganda, trpící perla Afriky 7:45 Přejeme si... 8:05 Pro vita mundi (99. díl): MUDr. Jiří Holásek 8:40 K Teen cez pervitín 8:50 NOEkreace (227. díl) 9:00 Hrdinové víry (11. díl): P. František Šilhan SJ 10:10 Nedělní čtení: 5. neděle velikonoční 10:40 Dům nejen ze skla (6. díl) 11:40 Sedmihlásky – U suseda nova stojňa 11:45 Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Petr Bende & Pavel Helan na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 [P] 13:35 Vatican magazine (768. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Malování jehlou 14:20 Skryté poklady: Lubomír 14:50 Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání 15:15 Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – „Jdi a jednej také tak...“ – ale jak? 16:05 V souvislostech (54. díl) 16:25 Pan profesor 16:45 Na východ od Ríma 17:00 Na požadu rodina – Když je duše nemocná... 18:10 Salesiánský magazín 18:25 Sedmihlásky – U suseda nova stojňa 18:30 Bible pro nejmenší: Ze života Ježíše [P] 18:35 Ars Vaticana (26. díl) 18:45 Hľadanie: Komunita blahoslavenstiev [P] 19:10 Svatá Anežka 19:30 Přejeme si... 19:45 Zprávy z Věčného města: 19. 5. 2014 [P] 20:00 Stretko [P] 21:00 Na koberečku [P] 21:10 Terra Santa News: 14. 5. 2014 21:30 Předání proutěného řemesla 22:00 Noční univerzita: Stanislava Vodičková, DiS. – Kardinál Beran 23:05 Vatican magazine (768. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:40 Kulatý stůl: Největší Čech – Jan Nepomucký.

Úterý 20. 5. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 19. 5. 2014 6:15 Koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů 7:15 Tajemství sv. Terezie 8:10 Interview s milosrdnou láskou: Sv. Vincent de Paul & Sv. Luiza de Marillac 8:55 Bratr Prem Bhai 9:05 Už nikdy více Vidomegon 9:25 Odkaz předků (4. díl): Morávka 9:35 Jezuité o: Mariánská zjevení 10:05 Vatican magazine (768. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:35 Noční univerzita: Stanislava Vodičková, DiS. – Kardinál Beran 11:40 Sedmihlásky – U suseda nova stojňa 11:45 Bible pro nejmenší: Ze života Ježíše 12:05 P. S. [P] 12:15 Zprávy z Věčného města: 19. 5. 2014 12:25 Platinové písničky (21. díl): Dechovka 12:55 Z Nurse na Sampor 13:05 Společně pro lepší společnost 13:40 Život koncilu (10. díl) 13:50 Ars Vaticana (26. díl) 14:05 BET LECHEM – vnitřní domov (29. díl): Raúl Alta-Torre del Aguila – honorární konzul ČR v Peru 14:20 K Teen cez pervitín 14:30 Kulatý stůl: Největší Čech – Jan Nepomucký 16:10 Román o dospívání (4. díl): Dospělí, ale ne moc... [P] 18:00 Cirkus Noeland (13. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Ježíšova moc [P] 18:35 Sedmihlásky – U suseda nova stojňa 18:40 Hermie – obyčejná housenka 19:20 NOEkreace (227. díl) 19:30 Budu pomáhat: Duhová prádelna 19:35 Zpravodajské Noeviny: 20. 5. 2014 [P] 20:05 Živě s biskupem: kardinál Miloslav Vlk [L] 21:20 Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer 22:15 P. S. 22:25 Zprávy z Věčného města: 19. 5. 2014 22:35 Zpravodajské Noeviny: 20. 5. 2014 22:50 Můj Bůh a Walter: Církev 23:10 Malování jehlou 23:20 Přejeme si... 23:35 Terra Santa News: 14. 5. 2014 0:00 Cvrlíkání.

Středa 21. 5. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 5. 2014 6:20 Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – „Jdi a jednej také tak...“ – ale jak? 7:00 Budu pomáhat: Duhová prádelna 7:05 BET LECHEM – vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna 7:25 NOEkreace (227. díl) 7:35 Předání proutěného řemesla 8:05 Harfa Noemova 8:30 Na vý-

chod od Ríma 8:45 Ars Vaticana (26. díl) 8:55 Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer 9:45 Zprávy z Věčného města: 19. 5. 2014 10:00 Generální audience [L] 11:25 Salesiánský magazín 11:40 Sedmihlásky – U suseda nova stojňa 11:45 Bible pro nejmenší: Ježíšova moc 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Stretko 13:45 NOEkreace (227. díl) 14:05 Hlubinami vesmíru s doc. Alenou Šolcovou, o historii astronomie, 1. díl 14:45 Na koberečku 14:55 Jezuité o: Mariánská zjevení 15:15 Hudební magazín Mezi pražci 16:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 5. 2014 16:20 Jde o život (8. díl): Církev III. 18:00 Vatican magazine (768. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 Bible pro nejmenší: Filip [P] 18:35 Sedmihlásky – U suseda nova stojňa 18:40 Zprávy z Věčného města: 19. 5. 2014 18:50 Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání 19:20 Terra Santa News: 21. 5. 2014 [P] 19:40 Přejeme si... [P] 20:05 Večer chval [L] 21:20 Noční univerzita: Prof. Blanka Řihová, DrSc. – Imunitní systém a co dokáže [P] 22:35 Cvrlíkání 23:40 Generální audience papeže 0:15 Koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů.

Čtvrtek 22. 5. 2014: 6:05 Hľadanie: Komunita blahoslavenstiev 6:30 BET LECHEM – vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna 6:45 Hovory o Evropě (4. díl): Evropa o nás s námi 7:30 Platinové písničky (21. díl): Dechovka 8:05 Román o dospívání (4. díl): Dospělí, ale ne moc... 9:45 K Teen cez pervitín 10:00 Kulatý stůl: Největší Čech – Jan Nepomucký 11:40 Sedmihlásky – U suseda nova stojňa 11:45 Bible pro nejmenší: Filip 12:05 P. S. [P] 12:15 Koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů 13:15 Drslavice 13:30 Generální audience papeže 14:05 Stretko 15:00 Cirkus Noeland (13. díl) 15:30 Předání proutěného řemesla 16:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 5. 2014 16:20 Přejeme si... 16:35 Bratr Prem Bhai 16:50 Život koncilu (10. díl) 17:00 Ars Vaticana (28. díl) [P] 17:10 NOEkreace (227. díl) 17:20 Hermie – obyčejná housenka 18:05 Jezuité o: Mariánská zjevení 18:25 Sedmihlásky – U suseda nova stojňa 18:30 Bible pro nejmenší: Petr ve vězení [P] 18:35 Tajemství sv. Terezie 19:25 Budu pomáhat: Pestrá společnost o.p.s. [P] 19:30 Karmelitánky v Chile 19:40 Zpravodajské Noeviny: 22. 5. 2014 [P] 20:05 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (95. díl) [P] 21:25 Kus dřeva ze stromu: Smrk [P] 21:40 Krásné slovo otce Špidlíka (1. díl) [P] 22:45 P. S. 22:55 Přejeme si... 23:10 Vatican magazine (768. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:40 Odkaz předků (4. díl): Morávka 23:50 Zpravodajské Noeviny: 22. 5. 2014 0:10 Skryté poklady: Lubomír 0:40 Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal.

Pátek 23. 5. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 5. 2014 6:20 NOEkreace (227. díl) 6:30 Skryté poklady: Lubomír 7:00 Charita ve středu – pomoc lidem s roztroušenou sklerózou 8:05 Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání 8:30 BET LECHEM – vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna 8:45 Noční univerzita: Prof. Blanka Řihová, DrSc. – Imunitní systém a co dokáže 10:05 Stretko 11:00 Na koberečku 11:10 Krasohled (5. díl) 11:40 Sedmihlásky – U suseda nova stojňa 11:45 Bible pro nejmenší: Petr ve vězení 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Přejeme si... 13:05 Ars Vaticana (28. díl) 13:20 Petr Bende & Pavel Helan na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 14:05 Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal 14:25 Předání proutěného řemesla 14:50 Harfa Noemova 15:15 Hľadanie: Komunita blahoslavenstiev 15:40 Zpravodajské Noeviny: 22. 5. 2014 16:00 Dům nejen ze skla (6. díl) 17:00 Odkaz vysočanských předků 17:10 Živě

s biskupem: kardinál Miloslav Vlk 18:25 Sedmihlásky – U suseda nova stojňa 18:30 Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec [P] 18:40 Můj Bůh a Walter: Vykoupení 19:00 Kus dřeva ze stromu: Smrk 19:15 Cévní mozková příhoda – problém současnosti 19:30 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 19:45 Zprávy z Věčného města: 23. 5. 2014 [P] 20:00 Noc kostelů 2014 [L] 21:40 Salesiánský magazín 22:00 Nedělní čtení: 6. neděle velikonoční [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 Tajemství sv. Terezie 23:35 Krásné slovo otce Špidlíka (1. díl) 0:40 Život koncilu (10. díl) 0:50 Na koberečku.

Sobota 24. 5. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 23. 5. 2014 6:15 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 6:30 BET LECHEM – vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna 6:45 Krásné slovo otce Špidlíka (1. díl) 7:45 Cirkus Noeland (13. díl) 8:15 Hermie – obyčejná housenka 8:50 Skryté poklady: Lubomír 9:20 V pohorách po horách – Krúpova hoľa [P] 9:35 Román o dospívání (4. díl): Dospělí, ale ne moc... 11:20 Nedělní čtení: 6. neděle velikonoční 11:55 Pouť papeže Františka do Svaté země: Přílet na mezinárodní letiště v Ammánu [L] 13:50 Terra Santa News: 21. 5. 2014 14:10 Přejeme si... 14:25 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 14:40 Zpravodajské Noeviny: 22. 5. 2014 15:00 Pouť papeže Františka do Svaté země: Mše svatá na mezinárodním stadionu v Ammánu [L] 16:45 Studio František [L] 18:00 Pouť papeže Františka do Svaté země: Návštěva místa Ježíšova křtu a setkání s uprchlíky a postiženými [L] 19:10 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel [P] 19:40 V souvislostech (55. díl) [P] 20:00 Papež František, papež lidí [P] 20:50 Harfa Noemova (18. díl) [P] 21:15 Hlubinami vesmíru s doc. Alenou Šolcovou, o historii astronomie, 1. díl 22:00 Zprávy z Věčného města: 23. 5. 2014 22:10 Předání proutěného řemesla 22:35 Bratr Prem Bhai 22:45 Budu pomáhat: Pestrá společnost o.p.s. 22:50 Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – „Jdi a jednej také tak...“ – ale jak? 23:30 Platinové písničky (21. díl): Dechovka 0:05 Živě s biskupem: kardinál Miloslav Vlk 1:15 Petr Bende & Pavel Helan na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013.

Neděle 25. 5. 2014: 6:15 Povolání v Nigérii 6:30 Ars Vaticana (28. díl) 6:40 Hľadanie: Komunita blahoslavenstiev 7:05 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (95. díl) 8:30 Pouť papeže Františka do Svaté země: Uvítací ceremoniál v prezidentském paláci v Betlémě [L] 9:00 Na koberečku 9:10 Nedělní čtení: 6. neděle velikonoční 9:55 Pouť papeže Františka do Svaté země: Mše svatá z náměstí Jeslíček v Betlémě, polední modlitba [L] 12:10 NOEkreace (228. díl) [P] 12:20 V souvislostech (55. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:35 Budu pomáhat: Pestrá společnost o.p.s. 13:40 Zprávy z Věčného města: 23. 5. 2014 13:55 Pouť papeže Františka do Svaté země: Návštěva Sv. otce v bazilice Narození v Betlémě, Setkání s dětmi z uprchlických táborů, odlet z Palestiny [L] 15:00 Studio František [L] 15:30 Pouť papeže Františka do Svaté země: Uvítací ceremoniál na letišti v Tel Avivu [L] 16:10 Studio František [L] 16:30 Hermie a lhářka Flo [P] 17:00 Cirkus Noeland (13. díl) 17:30 Studio František [L] 18:00 Pouť papeže Františka do Svaté země: Ekumenické setkání s patriarchou Athenagorasem v bazilice Božího hrobu v Jeruzalémě [L] 19:00 Studio František [L] 19:30 Zprávy z Věčného města: 23. 5. 2014 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (769. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Janáčkův máj 2010 – Záznam koncertu z Domu kultury města Ostravy 21:55 V souvislostech (55. díl) 22:15 Papež František, papež lidí 23:05 Hovory o Evropě (4. díl): Evropa o nás s námi 23:55 Ce1:05 Noční vysílací přestávka.

Kněžské bratrstvo sv. Petra (FSSP) pořádá ŽIVOT VÍRY, REALITA VÍRY (hovory o víře pro věřící i hledající) ve dnech 3. – 7. července 2014 v benediktinském arcidiakonátu Praha-Břevnov.

Program: Mše svatá a modlitba posvátného officia podle liturgie z r. 1962. Cyklus přednášek a hovorů na témata z duchovního života a základů teologie podle principů sv. Tomáše Akvinského. Tematické prohlídky Prahy. Podrobný program, přihlášky a další informace na nonnobis.fssp.cz. Je možno se přihlásit na celý program s nabídkou jednohubého bydlení a stravování v břevnovském klášteře, nebo je možno účastnit se jen libovolné části programu. **Příspěvek na stravování a bydlení pro interní účastníky** pro výdělečně činné: 800 Kč • pro studenty, důchodce a osoby s nízkým příjmem: 400 Kč. V případě zájmu o **stravování externích účastníků** (za dobrovolný příspěvek) prosíme rovněž o oznámení alespoň den předem. **Přihlásit se je možno do 1. července 2014** na stránkách nonnobis.fssp.cz nebo poštou u P. Šimona Polívky na adrese: Kostelní nám. 158/4, 43191 Vejpřty. V přihláškách uveďte jméno, datum narození, adresu nebo jinou možnost kontaktu a rovněž datum příjezdu a odjezdu, pokud se nekryje s programem. Případné úpravy programu budou oznámeny na internetu.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory nabízí: **7. 6. 2014 – X. diecézní setkání seniorů a jejich přátel** – Nové Adalbertinum, Hradec Králové • **26. 7. – 2. 8. 2014** – pobyt pro prarodiče s vnoučaty – I. turnus – Marianum, Janské Lázně. **Blíže informace a přihlášky:** Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328 • e-mail: dcs@diecezezhk.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „LASKAVÝ PAPEŽ JAN XXIII.“**, která má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem rodiny. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 7.–8. června 2014**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 2. června 2014** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

VĚRITÉ Konviktská 16, 110 00 Praha 1 Pouť „Netradičně do Svaté země“ (Izrael a Jordánsko) v r. 2015

Po úspěšných poutích „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ vyhláší Centrum VĚRITÉ patrně poslední 8. pouť ve dnech: 18. až 29. 3. 2015 (přihlášky do 30. 10. 2014). Velmi vás prosíme, přihlaste se ihned, i třeba nezávazně, protože při poslední cestě jsme v listopadu nemohli sehnat letenky a museli jsme změnit termín. Plán poutě je na internetu (www.verite.cz, sekce: Cestovní agentura, Poutě do Izraele). Bude navštíveno 51 biblických míst v Izraeli a Jordánsku; hlavně pravých, několik míst nově objevených a i neznámých organizátorům tradičních poutí. Na každém místě budou sděleny stručné historické informace a důvody pro pravost místa. Pro zvýšení duchovního účinku jsou na 34 místech uvedeny zvukové nahrávky o příslušné události. Na některých místech je použita speciální vysíláčka a rádia.

■ **Cena této 12denní pouť, včetně všech doplatek a plné penze, je 19800 Kč + 290 € + 40 € (vízum),** přičemž zájezd má vyšší hodnotu (36000 Kč). Program a přihlášku pošleme poštou nebo e-mailem. Adresa: Centrum VĚRITÉ, Konviktská 16, 110 00 Praha 1. E-mail: cestovka@verite.cz. Dotazy: 222 324 617 nebo 602 101 069 (dr. Mráček).

Unikátní pouť na Kypr a do Turecka v r. 2015

Centrum VĚRITÉ vyhláší po první úspěšné pouti další pouť na Kypr a do Turecka ve dnech 2.–10. června 2015 (koncem roku 2014 může být termín mírně změněn v závislosti na letovém řádu a válečné situaci). **Náplň pouti je na internetu: www.verite.cz, Pouť na Kypr a do Turecka.**

■ **Cena pouti je 19.800 Kč + 270 €. Přihlášky: nezávazně ihned (je to potřebné pro zamluvení letenek), závazně do 30. 11. 2014.**

Program a přihlášku pošleme poštou nebo e-mailem. Adresa: Centrum VĚRITÉ, Konviktská 16, 110 00 Praha 1. E-mail: cestovka@verite.cz. Dotazy: 222 324 617.

Liturgická čtení

Neděle 18. 5. – 5. neděle velikonoční
1. čt.: Sk 6,1–7
Ž 33(32),1–2.4–5.18–19
Odp.: 22a (*At' spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)
Nebo: *Aleluja.*
2. čt.: 1 Petr 2,4–9
Ev.: Jan 14,1–12
Slovo na den: Cestu, kam já jdu, znáte.

Pondělí 19. 5. – ferie
1. čt.: Sk 14,5–18
Ž 115(113B),1–2.3–4.15–16
Odp.: 1 (*Nikoli nám, Hospodine, ale svému jménu zjednej slávu.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 14,21–26
Slovo na den: Slovo, které slyšíte, není moje.

Úterý 20. 5. – nez. pam. sv. Klementa Marie Hofbauera nebo sv. Bernardina Sienského (na Moravě: památka sv. Klementa Marie Hofbauera)
1. čt.: Sk 14,19–28
Ž 145(144),10–11.12–13ab.21
Odp.: srov. 12a (*At' tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)
Ev.: Jan 14,27–31a
Slovo na den: Svůj pokoj vám dávám.

Středa 21. 5. – nez. pam. sv. Kryštofa Magallanese a druhů (v brněnské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
1. čt.: Sk 15,1–6
Ž 122(121),1–2.3–4a.4b–5
Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 15,1–8
Slovo na den: Aby nesla ovoce ještě více.

Čtvrtek 22. 5. – nez. pam. sv. Rity z Cascie
1. čt.: Sk 15,7–21
Ž 96(95),1–2a.2b–3.10
Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 15,9–11
Slovo na den: Aby se vaše radost naplnila.

Pátek 23. 5. – ferie
1. čt.: Sk 15,22–31
Ž 57(56),8–9.10–12
Odp.: 10a (*Budu tě chválit mezi národy, Pane!*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 15,12–17
Slovo na den: Větší lásku.

Sobota 24. 5. – ferie
1. čt.: Sk 16,1–10
Ž 100(99),1–2.3.5
Odp.: 1 (*Plesejte Hospodinu, všechny země.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 15,18–21
Slovo na den: Kdybyste byli ze světa, svět by miloval to, co mu patří.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. – 24. KVĚTNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

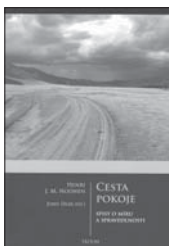
Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 5.		PO 19. 5.		ÚT 20. 5.		ST 21. 5.		ČT 22. 5.		PÁ 23. 5.		SO 24. 5.	
Antifona	518	582	518	582	1722	1941	518	582	518	582	518	582	518	582
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	1723	1941	518	582	518	582	518	582	518	582
Antifony	587	660	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	587	661	591	665	1724	1942	598	672	601	676	604	679	607	683
Antifona k Zach. kantiku	588	661	591	665	1320	1534	598	673	601	676	604	680	607	683
Prosby	588	661	592	665	1724	1943	598	673	601	676	604	680	607	683
Závěrečná modlitba	588	662	592	666	1320	1534	599	1536	602	1536	605	680	608	684
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	589	662	592	666	596	670	599	674	602	677	605	681	608	684
Závěrečná modlitba	588	662	592	666	595	670	599	673	602	677	605	680	608	684
Nešpory:														
SO 17. 5.														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	1727	1946	517	581	517	581	517	581
Antifony	585	659	590	663	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	586	659	590	664	593	667	1730	1949	600	675	603	678	606	682
Ant. ke kant. P. M.	586	659	590	664	594	668	1320	1535	600	675	603	679	606	682
Prosby	586	660	590	664	594	668	1731	1950	600	675	603	679	606	682
Záv. modlitba	588	662	588	662	592	666	1320	1535	599	1536	602	1536	605	680
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

CESTA POKOJE • SPISY O MÍRU A SPRÁVEDLNOSTI
*Henri J. M. Nouwen • Z angličtiny přeložil Václav Petr •
Odpovědná redaktorka Dita Váchová*

Jezuitský duchovní a mírový aktivista John Dear sestavil sborník Nouwenových prací z let 1983–1994, zaměřených na podporu míru, pokoje, rasové, společenské a sociální spravedlnosti. Tyto eseje nabízejí některé jeho nejvyzrálejší duchovní postřehy. Katolický kněz nizozemského původu Henri J. M. Nouwen (1932–1996) zprvu působil jako pedagog, mj. na Yaleově a Harvardově univerzitě, ale později zasvětil svůj život práci s duševně postiženými lidmi v arše Daybreak v kanadském Torontu. Ve svém životě a díle kladl zvláštní důraz na kontemplativní modlitbu. Bezprostřední kontakt s Bohem považoval za velmi důležitý, avšak spásá skrze víru byla pro něho ještě důležitější, stejně jako soucit a solidarita s trpícími.

Stanislav Juhaňák - TRITON
Brož., 140x200 mm, 296 stran, 279 Kč

PAPEŽ DOBRÉHO SRDCE SV. JAN XXIII.

Vybrané meditace a modlitby svatého papeže Jana XXIII. se stručnou biografií v úvodu.

*Trapistky • Brož., 85x165 mm,
křídový papír, 16 stran, 25 Kč*

MODLEME SE K ANDĚLŮM

Brožurka obsahuje slova o andělech z Katechismu katolické církve a Benedikta XVI., dále modlitby k andělu strážnému, k andělům v liturgii a k archandělům.

*Trapistky • Brož., 85x165 mm,
křídový papír, 16 stran, 25 Kč*

KŘÍŽOVÁ CESTA ZA CELÉ LIDSTVO

Jan Chlumský • Ilustrace Petra Beránková

Pobožnost křížové cesty s prosbou za obrácení ubohých hříšníků.

Syrták • Brož., A6, křídový papír, 32 stran, 59 Kč

CD - PÍSNĚ

TISÍCKRÁT POZDRAVUJEME TEBE

Zpívá Collegium Quod Libitum • Hraje Studiový orchestr Chorus

Mariánské písně z kancionálů 18. a 19. století, které jsou dodnes hojně zpívány v našich kostelích. CD obsahuje i booklet s převážně jednovětným představením a texty jednotlivých písní.

Studio Chorus
1x CD, 33:13 minut, 250 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.